

نگاهی به مهم ترین وقایع ایران و جهان در سال 2009

بهرام رحمانی

bamdadpress@ownit.nu

سالی که گذشت سرکوب ها و خشونت های سیاسی، سانسور و اختناق، جنگ و بیماری و هم چنین بحران های اقتصادی، گسترش یافت و بر درد و رنج و مشقت اکثریت مردم جهان افزوده شد.

در سال 2009، ایران یکی از خیرسازترین کشورهای جهان بود و وقایع آن علاوه بر سایت های اینترنتی، فیس بوک ها، تویتورها، وبلاگ ها، رادیوها و تلویزیون ها و دیگر رسانه های بین المللی نیز انعکاس گسترده ای داشت و دلیل اصلی آن، جنبش اعتراضی عمومی و خودجوش میلیون ها تن از مردم ایران، به ویژه جوانان دختر و پسر است.

وضعیت ایران و بحران اقتصادی و سیاسی که این کشور را فراگرفته و هم چنین کشمکش شدید جناح ها و سران حکومت اسلامی، موقعیت حکومت اسلامی را شکننده تر کرده است. سرکوب های خیابانی و شکنجه و تجاوز به بارداشت شدگان در زندان های حکومت اسلامی، نه تنها باعث سکوت و عقب نشینی مردم نشد، بلکه روز بروز نیز ابعاد آن گسترده تر و شعارها نیز رادیکال تر شد. روزی نیست که خبر دستگیری و زندانی کردن فعالین جنبش کارگری، جنبش دانشجویی، جنبش زنان و هم چنین روزنامه نگاران و به طور کلی خبر تشدید سانسور و اختناق شنیده نشود، اما با وجود این همه وحشیگری سران و نیروهای سرکوبگر حکومت اسلامی، مردم معترض از هر فرصتی استفاده می کنند و به خیابان ها می ریزند تا خشم و نفرت و بی زاری خود را از کلیت حکومت جهل و جنایت اسلامی ابراز کنند. حرکتی که در چند ماه اخیر شروع شده است

پایانی ندارد و به احتمال قوی نهایتا تا پیروزی مردم آزادی خواه، برابری طلب و عدالت خواه ادامه خواهد یافت

در سال گذشته، هم چنین تلاش های دیپلماتیک گروه ۵+۱ متشکل از آمریکا، بریتانیا، فرانسه، روسیه و چین (اعضای دائمی شورای امنیت سازمان ملل) به اضافه آلمان، بر علیه ایران به جایی نرسید. حکومت اسلامی، هم چنان به فعالیت های مخفی و علنی خود در زمینه اتمی ادامه می دهد به طوری که اخیرا یک نیروگاه مخفی آن در نزدیکی شهر قم علنی شده است. گفته می شود حکومت اسلامی ایران، ذخیره ای افریون بر یک هزار و هفتصد و شصت کیلو گرم اورانیوم غنی شده با

درجه پایین (سه و نیم درصدی) در اختیار دارد که بیش از میزان لازم برای تامین سوخت یک بمب اتمی است. زمانی رویای آمریکایی سبیم کردن همگان در رفاه و شکوفایی و آزادی بود و اکنون این رویا تبدیل به کابوس شده است. هر روز ۴۹ میلیون آمریکایی به ویژه ۱۷ میلیون کودک از گرسنگی رنج می برند. آن رویا جای خود را به هراس و نگرانی از بی کاری، فقر و گرسنگی و سوپ ها و کوپون های تغذیه ای رایگان «اهدایی» داده است.

این در حالی است که باراک اوباما، سربازان زیادی را برای جنگ به افغانستان فرستاد و هم چنین بزرگ ترین بودجه دفاعی در تاریخ این کشور را امضاء کرد. بدین ترتیب، الزامات بودجه دفاعی جدید به زودی ضرورت اجرایی می یابد. در روز شنبه ۱۹ دسامبر 2009، با ابراز نظر مساعد سنای این کشور راه برای تأیید بودجه ۶۲۶ میلیارد دلاری آمریکا فراهم شد. حدود ۱۲۸ میلیارد دلار از این بودجه صرف مخارج جنگی در عراق و افغانستان خواهد شد. دولت اوباما در پیش نویس بودجه جدید هزینه های ضروری برای بستن فرارگاه گوانتانامو را منظور نکرده است. جالب توجه است که جایزه صلح نوبل 2009 به اوباما تعلق گرفته است؟

در سال 2009، آمریکا و متحدانش هم چنان به اشغال خود در عراق و افغانستان ادامه دادند و جنگ و کشتار در این کشورها به تنها کم نشد، بلکه قربانیان زیادی گرفت. ناآرامی ها در پاکستان بیش تر شد و بارها هواپیماهای آمریکایی نقاطی از این کشور را که گویا نیروهای طالبان در آن جا ها مستقر هستند، بمباران کردند.

جنگنده های نیروی هوایی ارتش اسرائیل بین ساعت ۱۱ و سی و پنج دقیقه روز بیست و هفتم دسامبر ۲۰۰۸ میلادی، مفر پلیس در شهر عرفات غزه و دست کم ۲ ایستگاه دیگر پلیس را بمباران کردند. این آغاز حمله ای بود که ۳ هفته به طول انجامید. وزارت بهداشت تشکیلات خودگردان فلسطینی، تعداد کشته ها را در حدود ۱۵۰۰ نفر اعلام کرد که در میان آن ها، ۲۵۲ کودک به چشم می خورد. حملات اسرائیل به غزه در عین حال باعث وارد آمدن تلفات سنگینی به خانه های مسکونی، مدارس، منابع آب و برق، مراکز تجاری و البته سایر زیرساخت های عمده در بخش زندگی روزمره مردم این منطقه شد. در این سه هفته جنگ خونین و ویرانگر، فقط ۹ اسرائیلی کشته شدند که ۲ نفر از آن ها غیرنظامی بودند. ۴ نفر دیگر هم که همه از سربازان اسرائیلی بودند با آتش نیروهای خودی کشته شدند.

گرچه مدیران و ورسای شرکت های بزرگ جهانی، نهادهای سیستم سرمایه داری و دولت های سرمایه داری در سال 2009، سخن از بهبود اقتصادی به میان آورده اند، اما واقعیت ها حاکی از این است که زندگی همه مزدبگوان و اکثریت مردم کره خاکی، ورشکستگی مراکز تولیدی، ترانزنامه های منفی بی سابقه کشورهای سرمایه داری و هم چنین انقباض سیستم اعتباری و بانکی، بی کارسازی های میلیونی، بر ادامه بحران اقتصادی جهانی دلالت دارد. نگاهی می اندازیم به مهم ترین وقایع اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی سال 2009.

بحران اقتصادی در سطح جهان

بحران اقتصادی و مالی که از پائیز ۲۰۰۸ آغاز شد در سال 2009 نیز با بهبود جزئی ادامه پیدا کرد. در اثر این بحران، میلیون ها کارگر از کار بی کار شدند و فشار کار بر کارگران شاعل نیز شدیدتر شد

در اوایل سال 2009، پیش بینی های سازمان بین المللی کار این بود که بحران بین ۲۹ تا ۵۹ میلیون بی کار ایجاد کند و ۲۰۰ میلیون کارگر به صف آن هایی که کم تر از ۲ دلار در آمد دارند، اضافه شود. در چنین دور نماگی، رشد کم رمق پیش بیری شده توسط نهادهای برآوردهای اقتصادی نمی تواند جواب گوی بحران سرمایه داری جهانی باشد

لازم به گفتن نیست که سرمایه داری جهانی چه روابط و مناسبات سخت تری را بر جوامع بشری، به ویژه مزدبگیران تحمیل کرده است. شرکت ها و صنایع نیروی کارشان را کاهش دادند و از طرف دیگر، فشار قابل توجهی به کارکنان و کارگران اقی مانده خود، وارد آوردند.

در چنین شرایطی، برخی از شرکت های بزرگ «غربی»، برای دست یابی به «سود» بیش تر، به کشورهای رفتند که نیروی کار ارزان، این کشورها را به «بهشت» سرمایه داران تبدیل کرده است. در واقع سرمایه داری، کارگران کشورهای عقب مانده و در حال رشد را به سپاه ی ذخیره برای پایین آوردن مداوم دست مزده تبدیل کرده است.

آمریکا

باراک اوباما، 20 ژانویه رسماً به عنوان چهل و چهارمین رئیس جمهور ایالات متحده آمریکا سوگند یاد کرد. اوباما، با استفاده از انجیل مراسم تحلیف لینکلن به عنوان نخستین رئیس جمهور سیاه پوست ایالات متحده آمریکا سوگند خورد. در مراسم تحلیف او، حدود 2 میلیون نفر در اطراف بنای یادبود لینکلن و محوطه کنگره آمریکا حضور داشتند

در سال ۲۰۰۹ آمریکا و اروپا، بودجه های کلانی به شرکت ها و بانک ها و غیره اختصاص دادند تا از بحران اقتصادی نجات یابند.

ایالات متحده آمریکا، به تنهایی صدها میلیارد دلار از بودجه ویژه ۷۵۰ میلیارد دلاری خود را صرف کمک به بانک ها، صنایع خودروسازی و غیره کرد.

اقدامات دولت آمریکا، سبب تکانی اندک در بازار مسکن و رفع خطر ورشکستگی صنایع خودروسازی شد. اما این مسیر مثبت، یو بازار لیزران کار اروپا، اثری منفی نهاد: جنرال موتورز آمریکا، به محض آن که نسبتاً چشم‌اندازی روشن یافت، انصراف خود را از فروش اوپل اروپا اعلام کرد همین اقدام، دست کم ۹ هزار کارگر را در اروپا با خطر بی‌کاری روبرو ساخت. باین ترتیب، سیاست‌های سرمایه‌داری جهان هم در آمریکا و هم در اروپا، به ازدیاد بی‌کاران منجر شد. به عنوان نمونه، در ماه نوامبر امسال آمار بی‌کاران آمریکا به ده درصد رسید. آلمان نیز وضعیتی مشابه داشت. بحران به جایی رسید که مجلس نمایندگان آمریکا، در ماه دسامبر مجبور به تصویب یک بودجه ۱۵۴ میلیارد دلاری برای مقابله با بی‌کاری شوند. 19 دسامبر 2009، اعلام شد که ورشکستگی 7 بانک دیگر در آمریکا، شمار بانک‌هایی که از ابتدای سال جاری تاکنون به علت بحران مالی در این کشور، اعلام ورشکستگی کرده‌اند به 140 مورد رسید. مجموع دارایی این 7 بانک که مهم‌ترین آن‌ها بلنک «فرست فدرال فلوریدا» می‌باشد 14 میلیارد دلار برآورد می‌شود. مقامات دولت آمریکا نگران آن هستند که در سال آینده روند اعلام ورشکستگی بانک‌ها در این کشور تشدید شود.

چین

اما چین، برنده اصلی بحران اخیر بود این کشور با تکیه بر ۱۵۰۰ میلیارد دلار ذخیره ارزی خود با سرعت به خرید صنایع در اروپا و مواد خام در آسیای مرکزی و آفریقا پرداخت و بر نقش خود در اقتصاد جهان افزود. مهم‌ترین موفقیت چین، دست‌یابی به منابع نفت و گاز عراق و آسیای مرکزی بود. در مزایده ۱۰ میدان نفتی عراق، که روز ۱۱ دسامبر 2009 برگزار شد، شرکت ملی نفت چین توانست امتیاز بهره‌برداری از میدان «حلفایه» را کسب کند.

دوبی

در ماه آوریل امسال، شرکت‌های آب و برق و خدمات هوایی دوبی، ناگهان از پرداخت حدود دو و نیم میلیارد دلار تعهدات خود ناتوان ماندند. آن‌ها توانستند با دریافت وام از ۱۸ موسسه مالی و هم‌چنین کمک دولت، تعهدات خود را انجام دهند. این مقدمه بحرانی بود که خود را در ماه نوامبر آشکار کرد. در این ماه، ابتدا اعلام شد که شرکت النخیل خواستار شش ماه مهلت برای بازپرداخت ۲ میلیارد و ۵۰۰ میلیون دلار بدهی خود شده است. اما بعداً آشکار شد که میزان بدهی‌های این شرکت به ۲۰ میلیارد دلار رسیده است. هم‌زمان با آن، ورلد دوبی نیز میزان بدهی‌های خود را ۵۹ میلیارد دلار اعلام کرد. اواخر نوامبر 2009، ورشکستگی دوبی، هم با تأخیر و هم بدون مقدمه اعلام شد این در حالی است که مسئولان کشور تمام نیروی خود را به کار گرفته بودند که از این حادثه جلوگیری کنند، اما به نظر می‌رسد که موفق نشدند. اینک آن‌ها از بانک‌ها تقاضا کرده‌اند که از دریافت اقساط خود به مدت شش ماه خودداری کنند. پرنس محمد آل مکتوم، امیر دوبی، از هیچ اقدامی خودداری نکرد تا بلکه اقساط را به عقب اندازد، ولی وزن سنگین و ام‌ها چنان بود که سرانجام بحران را برملا کرد. ارقام مورد نظر غول‌آسا هستند. پنجاه و نه میلیارد دلار یعنی سی و نه میلیارد یورو، تنها قروض شرکت عظیم دوبی ورلد است که البته بین هشتاد تا نود درصد به کشور دوبی تعلق دارد. در واقع سرمایه‌گذاری‌های عظیم در صنعت خانه‌سازی که از سال‌های دو هزار شروع شد، با انکاء به یک توسعه دو رقمی طراحی شده بود و البته قدرت توهم‌زای بازاریابی، اما در هم‌ریزی بازار معاملات مسکونی در سپتامبر 2008، دوبی را زیر ضربات خردکننده‌ای گرفت. این ضربات در همه عرصه‌ها از جمله صنعت حمل و نقل هوایی و زمینی و توریسم نیز دوبی را دچار بحران کرد.

اینک در حالی که دوبی از نظر مالی ورشکست شده است دولت این کشور به باری خزانه‌داری آمریکا پنج میلیارد دلار به بازار تزریق کرده است که نقش حلقه نجات را ایفاء می‌کند اما قادر نخواهد بود کشتی به گل نشسته دوبی را به آب اندازد.

یونان

یونان، درگیر بحران اقتصادی حاد تاریخ خود شده است. میزان بدهی‌های دولت یونان، امسال به ۳۰۰ میلیارد دلار رسید. اتحادیه اروپا اعلام کرد که حاضر به کمک نیست و یونان باید راه حل‌غلبه بر مشکلات را خود بیابد. دولت تصمیم به اعمال صرفه‌جویی‌های بزرگ در بودجه خدمات عمومی گرفت. کارگران، روزنامه‌نگاران و پزشکان و غیره در اعتراض به این تصمیم وارد اعتصاب شدند.

ایران

حکومت اسلامی ایران نیز از بحران مصون نماند. اخیراً مصطفی پورمحمدی، رییس سازمان بازرسی کل کشور اعلام کرد که بیش از ده میلیارد دلار مطالبات بانک‌های ایران غیرقابل وصول مانده است. این، سه برابر بدهی شرکت النخیل دوبی است که باعث تکان‌هایی در بورس‌های منطقه و جهان شد.

رییس سازمان بازرسی کل کشور، اعلام کرد که وصول رقمی معادل ۶ میلیارد و ۶۰۰ میلیون دلار مالیات در ایران به تأخیر افتاده و هیچ‌کس از این موضوع حرف نمی‌زند.

خبرگزاری مهر، پنج‌شنبه 3 دی 1388 - 24 دسامبر 2009، نوشت: براساس جدیدترین گزارش بانک مرکزی، مجموع بدهی‌های خارجی ایران (تعهدات بالفعل) در پایان مرداد ماه 1388 به 22 میلیارد و 283 میلیون دلار رسید.

آمارهای بانک مرکزی حکومت اسلامی ایران نشان می‌دهد در حالی مجموع بدهی‌های کوتاه و بلندمدت خارجی ایران در پایان مرداد ماه امسال به 22 میلیارد و 283 میلیون دلار رسید که این رقم در پایان تیر ماه امسال 21 میلیارد و 856 میلیون دلار بود.

از 22 میلیارد و 283 میلیون دلار مجموع بدهی‌های خارجی ایران در پایان مرداد ماه امسال، 14 میلیارد و 780 میلیون دلار آن به بدهی‌های بلندمدت خارجی کشور مربوط می‌شود.

نشست سران گروه 20

گروه 20 متشکل از قدرتمندترین کشورهاست که در مجموع 85 درصد اقتصاد جهان را در اختیار دارند. دولت بریتانیا، ریاست دوره‌ای گروه 20 را به عهده دارد. این گروه، در پی بحران اقتصادی آسیا در سال 1999 و با هدف همکاری بین‌المللی میان وزرای اقتصاد و بانک‌های مرکزی تشکیل شد.

اعضای گروه 20 عبارتند از: 1- اتحادیه اروپا، 2- آمریکا، 3- بریتانیا، 4- فرانسه، 5- ایتالیا، 6- آلمان، 7- ژاپن، 8- چین، 9- عربستان سعودی، 10- روسیه، 11- استرالیا، 12- اندونزی، 13- ترکیه، 14- برزیل، 15- کانادا، 16- آرژانتین، 17- کره جنوبی، 18- هند، 19- آفریقا جنوبی، 20- مکزیک.

سران دولت‌های موسوم به گروه 20 (G20)، پس از چند روز بحث و تبادل نظر در اجلاس خود در لندن، سرانجام روز پنج‌شنبه دوم آوریل 2009، اعلام کردند که تا پایان سال آینده 5 هزار میلیارد دلار برای کاهش بحران به سیستم سرمایه‌داری تزریق کنند. سران G20، تمام امکانات خود را به کار گرفتند و ارقام کلانی را نیز به سرمایه‌داران و موسسات سرمایه‌داری جهانی اختصاص دادند. لاجلو پیشروی بحران سرمایه‌داری را بگنید. در حالی که اگر این دولت‌ها، درصد کمی از این ارقام را برای ریشه‌کن کردن فقر اختصاص می‌دادند دیگر نیازی مثلاً به کار میلیون‌ها کودک باقی‌مانده کسی از گرسنگی جان نمی‌داد؛ محیط زیست به این شکل نگران‌کننده‌ای تخریب نمی‌شد و اگر درصد بسیار ناچیزی به تأمین ابزارهای ایمنی در محیط کار اختصاص می‌دادند سوانح محیط کار که سالیانه جان صدها هزار کارگر را می‌گیرد به حداقل می‌رسید. بنابراین، سیستم سرمایه‌داری تمام هم و غم‌اش کسب سود بیش‌تر است نه تأمین رفاه و آسایش انسان.

گوردن بواون، نخست وزیر انگلستان، اعلام کرد که در مجموع مبلغ ۵ هزار میلیارد دلار تا سال ۲۰۱۰ به اقتصاد جهانی واريز می شود. او حاصل اجلاس لندن را تدوین نظم نوین اقتصادی و نمایشی از اتحاد جهانی برای مبارزه با بحران اقتصادی دانست. سران شرکت کننده هم چنین برسر تنظیم م قرار تازہ در مورد دست مزد و پاداش های صاحبان صنایع تصمیمات جدیدی اتخاذ کردند.

در مراسم اختتامیه اجلاس گروه بیست، گوردون براون بیانیه پایانی اجلاس را قرائت کرد. از جمله اعلام شد که منابع مالی که در اختیار صندوق جهانی پول (IMF) قرار می گیرد سه برابر خواهد شد و به 750 میلیارد دلار خواهد رسید، که از جمله برای کمک به کشورهای آسیب دیده از بحران اقتصادی است. هم چنین قرار شده گریزگاه های مالیاتی (tax havens) مشمول تحریم و مقررات سختگیرانه تر مالی شوند. اعضاء گروه 20، متعهد شده اند 250 میلیارد دلار نیز برای احیاء تجارت جهانی هزینه کنند.

گوردون براون، گفت که «هیچ درمان فوری» برای وضعیت اقتصادی جاری وجود ندارد اما این کشورها متعهدند هر کاری لازم است برای رفع بحران انجام دهند، گفت: «این روزی است که جهانیان برای نبرد با رکود دست به دست هم دادند، نه با کلمات، بلکه با طرحی برای بهبود وضع جهانی و برای اصلاحات و یک جدول زمانی روشن برای اجرای این طرح» گوردون براون، در اظهارات خود تاکید کرد که کشورهای عضو گروه 20 متعهد شده اند تا پایان سال آینده در مجموع به میزان پنج هزار میلیارد دلار برای به گردش درآوردن چرخ اقتصاد خود هزینه کنند و این تصمیم را «بزرگ ترین محرک اقتصادی در تاریخ» خواند.

باراک اوباما، رئیس جمهوری آمریکا، گفت که «با هر معیاری که بسنجید، اجلاس لندن تاریخی بود. تاریخی به دلیل اندازه و ابعاد چالش هایی که با آن ها روبرو هستیم و به دلیل زمان مناسب و ابعاد واکنشی که همان نشان دادیم.» نیکولا سارکوزی، رئیس جمهور فرانسه، پس از اجلاس گفت، توافق به دست آمده «بیش از حد امید و انتظار ما بوده است.» آنکلا مرکل، صدر اعظم آلمان نیز گفت موازینی که مورد توافق قرار گرفت بنیاد بازارهای مالی جهان را شفاف تر می سازد و موافقت به دست آمده را «مصالحه ای تقریباً تاریخی» خواند.

تظاهرات بر علیه نشست سران کشورهای گروه 20

در هر سه روز برگزاری نشست سران گروه 20، تظاهرات های مختلفی در لندن، برگزار شد که در آن ها ده ها هزار نفر علیه کاپیتالیسم شعار دادند. در یکی از تظاهرات ها که به دعوت ۱۵۰ اتحادیه و نهاد کارگری و اجتماعی و هم چنین طرفداران محیط زیست برگزار گردید پلیس لندن، تعداد تظاهرکنندگان را 35 هزار نفر تخمین زده بود.

معترضین در راهپیمایی خود از محل پارلمان انگلیس و هم چنین دفتر گوردون براون، نخست وزیر این کشور عبور کردند تا صدای اعتراض خود را به سران این کشور برسانند.

تظاهرات پنج شبیه 13 فروردین 1388، هنگامی که نیروهای پلیس ضدشورش انگلیس به تظاهرکنندگان حمله کرد، معترضان به بانک ها حمله کردند. در جریان درگیری ها یک نفر جان خود را از دست داد و ده ها نفر دیگر نیز زخمی و یا بازداشت شدند.

تظاهرات مشابهی نیز در آلمان صورت گرفت. در برلین، هزاران نفر به خیابان ها آمدند و پلاکارت هایی حمل می کردند که روی آن خطاب به رهبران گروه 20، نوشته شده بود: «ما ناوان بحرانی را که شما ایجاد کرده اید نخواهیم پرداخت»

تظاهرات در شهر فرانکفورت نیز برگزار شد. بیش تر از ۱۵ هزار نفر در فرانکفورت، علیه سیاست های اقتصادی سران غرب تظاهرات کردند که به درگیری با پلیس انجامید

در وین نیز هزاران معترض فریاد می زدند: «کاپیتالیسم دیگر جوابگو نیست و اصلاحات آن را ترمیم نخواهد کرد.» هزاران نفر نیز در زنو، تظاهرات کردند.

ورشکستگی صنایع اتوموبیل سازی

از آغاز بحران اخیر، با وجود این که دولت ها میلیاردها دلار به صنایع اتوموبیل سازی در کشورهای پیشرفته صنعتی اختصاص دادند، اما آن ها در سطح گسترده ای دست به تعدیل نیروی کار زدند و میلیون ها کارگر را اخراج کردند

لوموند دیپلماتیک در شماره فوریه ۲۰۰۹، در مقاله تحت عنوان «قلب صنعت اتوموبیل آمریکا از حرکت باز می ایستد»، نوشت: صنعت اتوموبیل در همه جا تولید را کاهش می دهد، اخراج می کند و کمک دولتی دریافت می کند. در اروپا فروش اتوموبیل 7/8 درصد عقب نشینی داشته که سقوط آن در اسپانیا، انگلستان و ایتالیا چشم گیرتر بوده است. در ژاپن نیز کاهش 6/5 درصدی فروش اتوموبیل آن را به سطح سال ۱۹۷۴ رسانده است. تویوتا که اولین کمپانی اتوموبیل سازی جهان است با کاهش بین المللی معادل ۴ درصد روبروست. در ایالات متحده این سقوط ناگهانی است و حتا حیات سه شرکت بزرگ اتوموبیل سازی مورد تهدید قرار گرفته است.»

باراک اوباما، رئیس جمهوری آمریکا، 30 مارس 2009، گفت: «ما اجازه نخواهیم داد که صنعت خودروسازی مان محو شود.» روسای جنرال موتورز، ادعا می کنند که از ابتدای 2005 تاکنون بیش از 82 میلیارد دلار ضرر کرده اند و بهای سهام آن فقط در سال گذشته 87 درصد افت کرده است.

شرکت کرایسلر، رقیب جنرال موتورز، نیز هم اکنون از لحاظ مالی در وضعیت وخیمی قرار دارد و خواهان دریافت حدود پنج میلیارد دلار دیگر از دولت آمریکا، شد

دولت آمریکا، در ماه دسامبر 2008 حدود 17/4 میلیارد دلار به کرایسلر و جنرال موتورز کمک کرده بود. از سه شرکت خودروسازی آمریکا، فقط شرکت فورد است که تاکنون از دولت کمک اضطراری درخواست نکرده است، هرچند مدیران فورد احتمال چنین درخواستی در آینده را پیش بینی کرده اند

کنسرن های بزرگ خودروسازی آلمان، مانند فولکس واگن، دایملر و بامو در آمریکا، حدود یک پنجم از بازار خود را از دست داده اند و فروش دیگر شرکت ها هم چون فورد، کرایسلر و تویوتا نیز در ماه مارس 2009، در مقایسه با مدت مشابه در سال گذشته تا ۲۰ درصد کاهش داشته است. پورشه، تولیدکننده آلمانی خودروهای «اسپورت» نیز از کاهش فروش خود در بازارهای آمریکا خبر داده است.

فورد آمریکا، به همراه زیر مجموعه خود، «ولوو» سوئد، با کاهش فروش ۲۱ درصدی در بازار آمریکا، روبرو شده است. فروش تویوتای ژاپن نیز در آمریکا در مدت مشابه ۳۷ درصد کم تر شده است. این کاهش در مارک «لکسوس»، خودروی لوکس این شرکت، بیش تر از مارک «تویوتا» است.

مدیران شرکت خودروسازی «اوپل» اعلام کرده اند که به دلیل بحران اقتصادی و مشکلات مالی، احتمالاً 3 کارخانه این شرکت در کشورهای آلمان و بلژیک را تعطیل و 11 هزار کارگر را اخراج خواهند کرد. مدیران شرکت خودروسازی اوپل، اعلام کرده اند که تعطیلی کارخانه ها و اخراج 11 هزار کارگر را در راستای صرفه جویی 1 میلیارد و 200 میلیون دلاری در هزینه های شرکت انجام خواهند داد

خبرگزاری فرانسه گزارش داد: تصمیم فیات برای توقف تولید به مدت حدود یک ماه، به زندگی بیش از 200 هزار کارگر این شرکت تاثیر منفی گذاشته است. اتحادیه های کارگری در چنین وضعیتی هشدار داده اند که تعطیلی فعالیت های فیات در ایتالیا، تاثیر بسیار مخربی روی اقتصاد این کشور خواهد گذاشت

شرکت های نیسان و رنو بعد از این که در منطقه شبه فاره نیز با کاهش فروش مواجه شدند، از شرکای هندی خود خواستند تا در برنامه های مشترک تجدیدنظر شود. این دو شرکت فرانسوی و ژاپنی قصد دارند، چند کارخانه محلی با مشارکت هندی ها در این کشور احداث کنند. اما نیسان هشدار داد که کاهش فروش این شرکت باعث بروز تاخیر در اجرای این برنامه می شود.

شرکت ایسوزو موتورز، هم چنین برنامه مربوط به احداث کارخانه تولید بارکش های سنگین را در روسیه که قرار بود، سال آینده انجام شود، به حالت تعلیق درآورد. علت اصلی مشکلات به وجود آمده برای ایسوزو بحران مالی جهانی و کاهش تقاضا اعلام شده است. به گزارش بلومبرگ، ایسوزو هم چنین در تحویل موتور خودروهای دیزلی به توپونا نیز با تاخیر مواجه شده است.

آسوشیندپرس گزارش داد: خودروسازان لهستانی از نخست وزیر این کشور خواستند که از آن ها حمایت کند. خودروسازان لهستانی به دنبال گسترش دامنه بحران مالی جهانی با کاهش تقاضا روبرو شده اند.

بزرگ ترین خودروسازی کره جنوبی، تعدادی از کارگران موقت خود را در شبه فاره اخراج می کند. هیوندای موتور به دلیل مواجهه با بحران مالی جهانی و کاهش تقاضا برای خودروهای صادراتی از هند و هم چنین کاهش تقاضا از طرف مصرف کنندگان داخلی، تعدادی از نیروهای کار خود را در هند اخراج کرده است.

نمایندگان صنعت خودروسازی بریتانیا، با نخست وزیر این کشور دیدار کردند و درباره راهکارهای حل مشکلات مذاکره نمودند.

قانون گذاران سوئدی، بسته حمایتی 3/6 میلیارد دلاری دولت این کشور را برای جلوگیری از ورشکستگی خودروسازان داخلی تصویب کردند. طبق این برنامه، 20 میلیارد کرون سوئد به عنوان ضمانت اعتباری در اختیار خودروسازان این کشور قرار گیرد. هم چنین 5 میلیارد کرون نیز به صورت وام نجات و 3 میلیارد کرون نیز در تحقیقات سرمایه گذاری می شود. به گزارش آسوشیندپرس، از ماه ژوئن تاکنون بخش خودروسازی سوئد، حدود 10 هزار فرصت شغلی را حذف کرده است که 7 درصد از کل فرصت های شغلی موجود در این صنعت محسوب می شود.

در کنفرانس مطبوعاتی که در ماه دسامبر 2009 در شهر ترول هتتان، محل کارخانه ساب تشکیل شد، مود اولوفسون، وزیر اقتصاد سوئد، تصمیم شرکت جنرال موتورز به برچیدن ساب را غیرمنتظره و به ویژه برای کارکنان ساب تلخ و ناگوار نامید او در سخنانی از تلاش هایی که دولت سوئد برای حل مشکل ساب انجام داد گفت و نیز تاکید کرد که رسیدگی دقیق به وضعیت کارکنان ساب به عهده شرکت جنرال موتورز خواهد بود. او زمانی را که تصمیم جنرال موتورز اعلام شده بسیار نامناسب دانست و اظهار تاسف کرد که کارکنان ساب به جای شرکت در روزهای شاد کریسمس، خبر تعطیل ساب را می شنوند.

از جمله پیامدهای برچیده شدن ساب در سوئد، بی کاری هزاران نفر از کارگران این شرکت است. شرکت ساب در سوئد، نزدیک به 2500 نفر را در استخدام خود دارد که 150 نفر آن ها اخیراً استخدام مجدد شده اند. از این تعداد، 2000 نفر در کارخانه ساب در ترول هتتان به کار مشغولند که نیمی از آن ها در بخش تولید خودرو کار می کنند. 270 نفر نیز در انبار لوازم بدکی شرکت در Nyköping، به کار مشغولند.

براساس گزارش اداره کل امور رشد اقتصادی، به دنبال تعطیل کارخانه و شرکت ساب، علاوه بر کارکنان آن، حدود 4000 نفر دیگر نیز که شغلی مرتبط با ساب دارند در Götaland Västra کار خود را از دست خواهند داد. هم چنین درآمد مالیاتی دولت 200 میلیون کرون و درآمدهای نقدی خانوارها نیز 400 میلیون کرون کاهش خواهد یافت.

مود اولوفسون، وزیر اقتصاد سوئد در واکنشی به تصمیم هیات مدیره جنرال موتورز به تعطیل ساب، آن را تصمیمی تلخ و ناگوار برای کارکنان ساب دانست که در بدترین زمان ممکن اعلام می شود

کمک به بانک ها با درآمدهای حاصل از قاچاق مواد مخدر

روز سیزدهم دسامبر امسال، دفتر مبارزه با مواد مخدر و بزهکاری سازمان ملل متحد اعلام کرد که در سال جاری، میلیاردها دلار درآمد ناشی از قاچاق مواد مخدر وارد صندوق بانک های بین المللی شده است. به گزارش این نهاد، پول مواد مخدر، به بسیاری از بانک ها کمک کرد تا از زیر بار بحران مالی جهانی خارج شوند

ترکیه

اقدام دادگاه قانون اساسی ترکیه بر ممنوع کردن فعالیت یک حزب کرد این کشور، باعث بروز تنش در کشور و ایجاد مشکلاتی برای دولت ترکیه شده است. این دادگاه، فعالیت حزب جامعه دموکراتیک DTP را که بزرگ ترین حزب کرد در پارلمان این کشور است، ممنوع اعلام کرد. توجیه این اقدام، ارتباط نزدیک حزب جامعه دموکراتیک با حزب کارگران کردستان PKK که به مبارزه مسلحانه با دولت ترکیه متهم است، اعلام شد. این تصمیم، باعث ایجاد ناآرامی در منطقه کردنشین ترکیه شد و به ویژه تظاهراتی اعتراضی در شهر دیاربکر در این منطقه آغاز شد که دو روز ادامه داشت. در این تظاهرات، بیش از ده هزار نفر شرکت داشتند با برخورد نیروی انتظامی روبرو شد که برای متفرق کردن تظاهرکنندگان از گازاشک اور و فشار آب استفاده کرد.

پلیس ترکیه، هم چنین 80 عضو حزب جامعه دموکراتیک را بازداشت کرده است. در پورش نیروهای پلیس دولت ترکیه به دفاتر شماری از سازمان های غیردولتی در استان های شرقی این کشور، جمعی از اعضای حزب جامعه دموکراتیک به اتهام همکاری با «پ.ک.ک.» بازداشت شدند. به دنبال این دستگیری ها شهردار شهر دیاربکر اعلام کرد که همراه شماری دیگر در مقابل دادگاه تحصن خواهد کرد و آزادی همه بازداشت شدگان را خواستار خواهد شد

جنگ و تروریسم

باراک اوباما، رئیس جمهور «امیدبخش آمریکا» و دارنده «جایزه صلح نوبل»، وعده داده بود که تحولات اساسی به وجود خواهد آورد، اما تحولی پدید نیامد. جنگ عراق و افغانستان که از جورج بوش، رئیس جمهور پیشین به وی ارث رسیده بود، ادامه یافت. در جهت صلح خاورمیانه قدمی برداشته نشد

افغانستان

وضع افغانستان در سال 2009 وخیم تر شد. در کابل، پایتخت افغانستان در یک انفجار انتحاری دست کم هشت نفر از جمله چهار زن کشته و چهل نفر زخمی شدند

دولت آمریکا، خواهان اعزام نیروهای نظامی باز هم بیش تر خارجی به افغانستان است و اعلام کرده است که 20 هزار نیروی آمریکایی دیگر عازم افغانستان هستند

در این زمینه باراک اوباما، رئیس جمهور آمریکا و برنده جایزه صلح نوبل در مراسم اکتبر اهدای این جایزه در نروژ، در سخنان خود از وجود جنگ برای ایجاد صلح در برخی از مناطق چون افغانستان حمایت کرد، که با واکنش منفی برخی از ناظران روبرو شد. به جز آمریکا، استرالیا نیز با وجودی که در ناتو عضویت ندارد اما 1550 سرباز در مرطقه دارد. در تظاهرات اعتراضی که در مورد افزایش این نیروها صورت گرفته، تظاهرکنندگان خواهان بازگشت سربازان استرالیایی به کشور شده اند. برخی از

آن‌ها عنوان کرده اند که وجود نیروهای نظامی خارجی گسترده در افغانستان به جای برقراری آرامش، موجب افزایش قدرت و وجود بهانه ای در دست طالبان برای اقدام به خشونت شده است. قحاق مواد مخدر از افغانستان به خارج، به کمک برجسته ترین مقامات دولتی صورت می گیرد. نقض حقوق بشر، تجاوز به کودکان، دختران و زنان مردم توسط کسانی صورت می گیرد که به نحوی با مقامات برجسته در ادارات دولتی تعلق و وابستگی دارند. طالبان و تمام اجراکنندگان عملیات های تروریستی با ارتباطات معین خویش در درون دستگاه های امنیتی و اطلاعاتی دولت افغانستان از پوشش و استتار و حمایت برخوردار می شوند. افراد در پست های مهم دولتی با قراردادهای معاملات معین سیاسی گماشته می شوند و با قراردادهای معاملات معین سیاسی برکنار می شوند. بسیاری از پست های مهم امنیتی و پلیس و حتی پست ولایت ها با قیمت های معین دست به دست می شوند. این ها همه نمونه های فساد در اداره سیاسی افغانستان هستند.

در سال 2009، 106 سرباز بریتانیایی در افغانستان کشته شده اند. این رقم، بالاترین تلفات سالانه سربازان بریتانیایی از هنگام جنگ فاکلند در سال 1982 است.

حنا ملکه الیزابت، سال 2009 را سال سختی خواند و شکیبایی و بردباری خانواده های این سربازان را ستود. ملکه بریتانیا، در پیام خود گفت: «به نظر می رسد هر سالی که می گذرد، خصیصه خودش را دارد. از گذشت بعضی سال ها ما احساس رضایت می کنیم در حالی که سال هایی هم وجود دارد که ترجیح می دهیم آن را فراموش کنیم. سال 2009، برای بسیاری به خصوص برای کسانی که با تأثیرات ادامه دار مشکلات اقتصادی مواجه بودند، سال مشکلی بود.

سربازان بریتانیایی در بیش از 80 کشور استقرار یافته اند و تعداد سربازان بریتانیایی در افغانستان به 10 هزار نفر می رسد.

انتخابات ریاست جمهوری افغانستان

حامد کرزای، 20 آگوست 2009، با کسب 56/6 درصد آرا در انتخابات افغانستان پیروز شد. بعد از شمارش تقریبی آرا در 20 اکتبر 2009، کمیسیون انتخابات آرای کرزی را 49/7 درصد اعلام و روز 17 نوامبر را برای انتخابات جدید تعیین کرد. اما با کناره گیری عبدالله عبدالله از دور دوم انتخابات به نشانه اعتراض، کمیسیون انتخابات با لغو انتخابات رسماً حامد کرزای را رئیس جمهور جدید اعلام کرد و به این نتیجه رسید که حامد کرزای در دور دوم انتخابات رقیب نداشته و کرزی روز 12 نوامبر رسماً برای دوره دوم ریاست جمهوری خود سوگند یاد کرد.

آمریکا به طالبان پول می دهد تا از خشونت دست بکشند

باراک اوباما، رئیس جمهوری آمریکا روز چهارشنبه 28 اکتبر 2009 - 06 آبان 1388، قانونی را امضاء کرد که به فرماندهان نظامی آمریکا در افغانستان اجازه می دهد به اعضای طالبان که اقدامات خشونت آمیز علیه دولت افغانستان را کنار گذاشته اند، پول بدهند.

این گونه پرداخت های مجوز دار به طور گسترده توسط فرماندهان آمریکا در عراق مورد استفاده است. آن ها به فرماندهان طالبان پول (رشوه) می دهند تا متقاعدشان کنند گروه خود را رها کنند.

یک میلیارد و سیصد میلیون دلاری که برای «برنامه واکنش اضطراری فرماندهان آمریکایی در عراق و افغانستان» (سی ای بی آر پی)، در نظر گرفته شده است در اصل برای پاکسازی جاده ها از مین و مواد منفجره، حفر چاه و تامین سایر کمک های انسانی اضطراری برای مردم عراق و افغانستان بوده است. اما دقیقاً ذکر نشده است که فرماندهان نظامی تا چه میزانی از این بودجه را اجازه دارند صرف جذب فرماندهان طالبانی کنند که از اقدام های خشونت آمیز در دو کشور (افغانستان و پاکستان) دست کشیده اند.

در بمباران فراه ۱۴۰ غیرنظامی جان باختند

هیات تحقیق دولت افغانستان در بازگشت از فراه، در غرب این کشور اعلام کرد که عملیات هوایی نیروهای بین المللی در این ولایت ۱۴۰ تن را کشته است. این نخستین آمار است که به گونه رسمی در مورد تلفات غیرنظامیان در فراه اعلام می شود.

این هیات گزارش تحقیقات خود را درباره تلفات غیرنظامیان به دنبال بمباران رو ستای «گرانه» در ولسوالی، فرمانداری پالابلوک ولایت فراه روز جمعه 25 اردیبهشت 1388 - 15 مه 2009، به رئیس جمهوری افغانستان ارائه کردند.

نیروهای ائتلاف روز دوشنبه، 4 مه 2009، روستای گرانه را هدف بمباران قرار داده بودند آنان می گویند افراد وابسته به گروه طالبان از خانه های مسکونی به سوی نیروهای ائتلاف و افغان تیراندازی کردند و از مردم به عنوان «سپر انسانی» استفاده کردند.

نظامیان ائتلاف هم چنین گفته اند که در پی شدت یافتن نبرد، مواضع شورشیان را در چند نقطه هدف بمباران قرار دادند اما این بمباران، با آن که شمار دقیق تلفات غیرنظامیان در پی آن مشخص نبود، با واکنش های گسترده در داخل و خارج از افغانستان مواجه شد.

وزارت دفاع افغانستان در اعلامیه ای گفته که هیات تحقیق دولت در گزارش مفصلی به حامد کرزی، رئیس جمهوری افغانستان گفته است که در اثر این بمباران ۱۴۰ غیرنظامی کشته و ۲۵ تن دیگر زخمی شدند.

براساس این اعلامیه، ژنرال شهزاده، رئیس این هیات گفته که این آمار را بر اساس بررسی محل حادثه، گورستان ها، اطلاعات نهادهای امنیتی، روحانیون و ریش سفیدان و گفتگو با مقام های محلی به دست آورده است. شهزاده هم چنین گفته که کشته شدگان این حادثه در «گورهای دسته جمعی و انفرادی» دفن شده اند.

ژنرال دیوید پترانوس، سرفرمانده کل ارتش ایالات متحده در منطقه خاورمیانه، شرق آفریقا و آسیای مرکزی، در دسامبر سال جاری در برابر سنای آمریکا اعلام کرد که نظامیان آمریکا در افغانستان عملیات ویژه خود را دنبال خواهند کرد؛ عملیاتی که در موردشان اطلاعاتی منتشر نمی شود.

در سال 2009، برمیانی اخبار غیررسمی، تاکنون ۵۰۶ نظامی در افغانستان کشته شده اند. ۲۱۰ نفر از نظامیان کشته شده آمریکایی هستند که دو برابر شمار کشته شدگان آمریکایی در سال گذشته می باشند.

روز چهارشنبه 9 دی 1388 برابر 30 دسامبر 2009، هشت شهروند آمریکایی در شرق افغانستان کشته شدند سفارت آمریکا در کابل اعلام کرد این افراد غیرنظامی در یک حمله انتحاری در استان «خوست»، به قتل رسیدند.

سختگوی ناتو در این مورد گفت که هیچ یک از این افراد از نیروهای سازمان ناتو نیست و افزود به نظر می رسد کشته شدگان از کارکنان غیرنظامی آمریکایی بودند.

هیات نمایندگی سازمان ملل متحد در افغانستان، اعلام کرد که طی ده ماهه اول سال 2009، تعداد کشته شدگان غیر نظامی در این کشور به میزان ده درصد نسبت به سال گذشته افزایش یافته است. بر اساس آمارهای سازمان ملل متحد، طی ده ماهه اول سال 2009، 2038 غیر نظامی افغانی کشته شده اند. 69 درصد قربانیان یعنی 1404 تن در بمب گذاری ها، حمله های غافلگیرانه و سایر عملیات طالبان و هم پیمانان آنان به هلاکت رسیده اند. از سوی دیگر، طی این مدت، 468 تن غیرنظامی افغانی در عملیات ارتش و پلیس افغانستان و نیروهای ائتلاف بین المللی جان خود را از دست داده اند.

تمدید ماموریت نیروهای ناتو در افغانستان

شورای امنیت سازمان ملل متحد با تمدید ماموریت نیروهای ناتو در افغانستان برای یک سال، خواستار تقویت این نیروها گردیده است. یک قطعنامه این شورا از کشورهای عضو خواسته است که به منظور انجام بهتر ماموریت نیروهای بین المللی کمک به امنیت یا ایساف ISAF در افغانستان، کارمندان، تجهیزات و منابع دیگر را در اختیار این نیروها قرار دهند.

در قطعنامه شورای امنیت سازمان ملل متحد که روز پنجشنبه 8 اکتبر 2009، به اتفاق آرا به تصویب رسید پانزده کشور عضو این شورا مأموریت نیروهای ناتو در افغانستان را تا ماه اکتبر سال 2010 تمدید و خواستار سهم گیری کشورهای عضو در تقویت این نیروها گردیدند. اما قطعنامه کدام رقم دقیق در مورد این تقویت را ارائه نکرده است. این قطعنامه، هم چنان نگرانی شدیدی خود را از وخامت اوضاع امنیتی و بالا گرفتن خشونت و تروریسم از جانب طالبان اظهار کرده و خواستار رعایت حقوق بشر و حقوق امداد رسانی بین المللی و هم چنین اتخاذ تدابیر لازم برای حفاظت غیرنظامیان شد.

عراق

سال 2009 در عراق، سال خوبی نبود. با وجود این که اقتصاد این کشور کمی رونقی یافت، با وجود بحران و اختلاف، دولت موجودیت خود را حفظ کرد اما تروریسم و جنگ داخلی مهار نشد چندین ترور بزرگ عراق را تکان داد. بزرگ ترین گروه سیاسی سنی، روز چهارشنبه 2 دی 1388 - 23 دسامبر 2009، از کابینه ائتلافی دولت عراق خارج شد و در دور تازه خشونت ها در سراسر عراق ده ها نفر کشته شدند. به گزارش خیرگزاری آسوشیتدپرس، روز چهارشنبه دست کم ۱۲۲ نفر در سراسر عراق کشته شدند. در مرگ بارتترین بمب گذاری، انفجار یک کامیون حامل سوخت در نزدیکی یک پمپ بنزین دست کم ۵۰ کشته و ۶۰ مجروح برجای گذاشت. یک سخنگوی نظامی آمریکا نیز روز چهارشنبه از کشف یک گور دسته جمعی در استان دیاله در شمال بغداد خبر داد. طبق این گزارش، ۱۷ جسد که بیش تر آن ها را زنان و کودکان سنی تشکیل می دادند، در این گور دسته جمعی کشف شد. ارتش آمریکا هم چنین از مرگ چهار سرباز آمریکایی در روز چهارشنبه خبر داده است. کناره گیری جبهه وفاق عراق، مهم ترین گروه سیاسی اعراب سنی در این کشور، از کابینه نوری المالکی، نخست وزیر، موقعیت «دولت وحدت ملی» را متزلزل کرده است. یک مقام بلند پایه محلی عراق هدف سوء قصد ا نتحاری قرار گرفت. روز چهارشنبه 30 دسامبر 2009 - 9 دی 1388، منابع پلیس شهر رمادی، مرکز استان الانبار، گزارش کردند که مرکز این شهر هدف دو حمله انتحاری قرار گرفته که در اثر آن، دست کم بیست و سه نفر کشته و نزدیک به شصت تن دیگر، از جمله قاسم محمد، استاندار الانبار، زخمی شده اند. اکثر کشته شدگان این حملات، از مأموران پلیس بودند و تعدادی از اعضای شورای محلی و معاون فرمانده پلیس استان در میان کشته شدگان قرار دارند. به گفته پلیس الانبار، این دو انفجار در فاصله زمانی کوتاهی از یکدیگر روی داد و به نظر می رسد که این حملات با هماهنگی قبلی به اجرا گذاشته شد. در نخستین حمله، راننده یک اتومبیل بمب گذاری شده این خودرو را منفجر کرد و کوتاه مدتی پس از آن، انفجار دیگری در نزدیکی همین محل روی داد. پس از وقوع انفجار اول، که در نزدیکی ساختمان استانداری روی داد، استاندار الانبار بر ای نظارت بر عملیات نجات در محل حاضر شد و در همین زمان، انفجار بعدی روی داد که چند نفر را کشت و او را زخمی کرد. با بمب گذاری روز چهارشنبه 30 دسامبر در رمادی، تازه ترین مورد از بمب گذاری های هماهنگ و برنامه ریزی شده ای است که در ماه های اخیر ساختمان ها و مراکز دولتی در عراق را هدف گرفته است. تلفات این بمب گذاری های طی چهار ماهه اخیر به بیش از ۲۰۰ نفر می رسد. مجموعه بمب گذاری های این دور از حملات تروریستی فقط در شهر بغداد بیش از هزار و پانصد مجروح به جای گذاشته است.

پاکستان

سال ۲۰۰۹، برای مردم پاکستان، سال سختی بود به طور که اکنون مساله طالبان، مشکل مشترک افغانستان و پاکستان شده است. در سال ۲۰۰۹، دولت پاکستان با طالبان درگیر شد. نیروهای طالبان دره سوات را به تصرف خود درآوردند و به پیشروی خود ادامه دادند. موجودیت دولت پاکستان به خطر افتاد. ارتش سرانجام به طور جدی با طالبان درگیر شد. طالبان نیز حملات تروریستی خود را تشدید کرد. بنا به گزارش مقامات دولت پاکستان اعضای طالبان روز جمعه 4 دی ماه 1388 - 25 دسامبر 2009، سه مدرسه را در شمال غربی این کشور منفجر کردند. این مقامات اعلام کردند افراد طالبان در ساعات اولیه بامداد روز جمعه ساختمان دو دبیرستان پسرانه را در منطقه «خیر» واقع در حد فاصل میان پشاور و مرز افغانستان تخریب نمودند. بیش از 40 نفر روز جمعه 1 دسامبر 2009، در یک سوء قصد انتحاری در مسجدی در راولپندی در جنوب اسلام آباد کشته شدند. این سوء قصد در همان لحظات نخست بیش از 45 زخمی نیز به جای گذاشته بود. به گفته وزارت کشور و سخنگوی ارتش پاکستان دو انتحارکننده هنگامی که نمازگزاران در حال ادای نماز بوده اند، بمب ها را در داخل مسجد منفجر کردند که باعث فروریختن بام مسجد شد. این سوء قصد در مسجد بازار قاسم در نزدیکی پادگان و خانه های ارتشی صورت گرفته است. از سوی دیگر، برخی شاهدان واقعه از هجوم 5 یا 7 نفر به مسجد و تیراندازی به نمازگزاران خبر داده اند. دو روز پیش از این واقعه، در حمله دیگری به ستاد فرماندهی نیروی دریایی، 2 تن از نظامی ها کشته شده بودند. در تاریخ 10 اکتبر گذشته نیز عملیاتی از سوی یک کماندو 8 نفره علیه ستاد فرماندهی پاکستان در اسلام آباد انجام شد. حمله کنندگان 42 نفر از کارمندان نظامی و غیرنظامی را به مدت 24 ساعت به گروگان گرفته سپس 22 نفر از آن ها از جمله 14 نظامی را به قتل رسانده بودند. موج ترور و خشونت در پاکستان، رو به افزایش است. عملیات تروریست ها نزدیک به 2600 نفر قربانی طی 2 سال اخیر به جای گذاشته است. ارتش پاکستان از دو ماه پیش به عملیات گسترده ای در وزیرستان جنوب در شمال غربی این کشور دست زده است. طالبان پاکستانی و هواداران سازمان القاعده در این منطقه مستقر هستند. در اثر درگیری بین نیروهای دولتی و شورشیان طالبان پاکستان در ایالت سرحد شمال غربی این کشور بیش از 2 میلیون نفر آواره شده اند.

جنگ اسرائیل علیه مردم فلسطین

در سال 2009، وضع خاورمیانه خاورمیانه وخیم تر شد. در حمله 26 دسامبر 2009 اسرائیل به فلسطین، سه عضو حزب حاکم فلسطینی فتح، جان خود را از دست دادند. دولت اسرائیل گفته است که هدف تیراندازی به این سه نفر که دو نفر آنان از اعضای شاخه نظامی فتح هستند، به دلیل دست داشتن آنان در قتل یک شهرك نشین اسرائیلی در هفته گذشته بوده است. یک مشاور محمود عباس، رئیس تشکیلات خودگردان فلسطینی نیز اسرائیل را به نابودی تلاش ها برای صلح در خاورمیانه متهم کرده است. در حمله دیگر نیروی هوایی اسرائیل به غزه، سه فلسطینی کشته شدند. یک سخنگوی ارتش اسرائیل به خیرگزاری رویتر گفته است که این سه فلسطینی قصد داشتند از طریق مرز غزه وارد اسرائیل شوند. اما حماس گفته است که کشته شدگان غیرنظامی بودند. این حملات اسرائیل به مردم فلسطین در آستانه اولین سالگرد حمله اسرائیل به غزه صورت می گیرد که منجر به کشته شدن 1400 فلسطینی شد. 27 دسامبر 2009، در سالروز تجاوز 22 روزه ارتش اسرائیل به نوار غزه، معاون دبیرکل سازمان ملل در امور انسانی تصریح کرد که نوار غزه به بزرگ ترین زندان جهان تبدیل شده است.

این مقام سازمان ملل درباره ادامه محاصره غزه با وجود گذشت یک سال از حمله اسرائیل گفت، بدون شک اوضاع غزه در حال حاضر بدتر از قبل شده است. وی افزود یک میلیون و 500 هزار نفر در غزه زندگی می کنند که در محاصره کامل قرار دارند.

یمن

گزارش های منتشره به نقل از گروه «الحوثی» از مرگ ده ها غیرنظامی در ادامه حملات هوایی جنگنده های عربستان به شمال یمن خبر می دهند.
در پی بمباران مناطقی در استان های «سعدا و جوف» 23 نفر از جمله 13 کودک جان خود را از دست دادند. هم چنین در روستای «عرابه» در حوالی شهر «نظیر» 25 نفر کشته و 35 تن زخمی شدند.
علی عبدالله صالح، رئیس جمهوری یمن در مصاحبه ای با یک کانال تلویزیونی عربستان سعودی، گفت که شورشیان زیدی از ایران کمک مالی دریافت می کنند و قصد دارند در سراسر مرز یمن با عربستان سعودی یک منطقه حائل شیعه ایجاد کنند تا هم به یمن و هم به عربستان سعودی آسیب رسانند. او شورشیان را شماری «یاغی» قانون گریز و تروریست توصیف کرد که در خدمت قدرت های خارجی قرار گرفته اند. علی عبدالله صالح گفت که برخی از شورشیان دستگیر شده اعتراف کرده اند که آن ها از سوی بعضی مقامات عالی رتبه ایرانی حمایت مالی می شده اند.
علی عبدالله صالح گفته است که شورشیان بنا بر الگوی حزب الله لبنان، تمرین دیده اند و اطلاعات تأیید نشده حاکی از آن است که شماری معلم از جنوب لبنان در اردوگاه های شورشیان مشاهده شده اند. به گفته رئیس جمهوری یمن، شورشیان که می خواهند کنترل استان های سعدا و عمران را که صحنه نبردهای شدیدی است بدست آورند. « آن ها هم اکنون به سوی غرب در حال پیشروی هستند تا در اطراف دریای سرخ مستقر شوند.» به نظر وی «پیوندی میان زیدی ها و القاعده وجود دارد. آن ها هم چنین به جنبش جدایی طلب جنوب یمن نزدیک هستند، هرچند خود دارای چنین مقاصدی نیستند»
درگیری ها در یمن، از یازدهم ماه اوت گذشته در شمال این کشور شدت یافت و تا به حال صدها تن کشته و زخمی و پنجاه و پنج آواره بر جای گذاشته است. شورشیان می گویند خواستار توسعه اقتصادی اجتماعی سعدا هستند و می خواهند حق آزادی عقیده برایشان به رسمیت شناخته شود.

سودان

در سال 2009، دو مرکز عمده جنگ و درگیری در قاره آفریقا، سودان و کنگو بودند. سودان بزرگ ترین کشور آفریقا، سال هاست که درگیر جنگ داخلی و قحطی و گرسنگی است. دارفور، غرب سودان، به منطقه آوارگان و گرسنگان تبدیل شده است. عمر البشیر، هم چنان به جنایت علیه بشریت در سودان ادامه می دهد.
در منطقه دارفور 2/5 میلیون نفر و در جنوب 250 هزار نفر آواره هستند. 75 درصد مردم در جنوب به آب و غذای کافی دسترسی ندارند.

حکم بازداشت عمرالبشیر، رئیس جمهوری سودان

در روز 4 مارس دادگاه لاهه حکم بازداشت عمرالبشیر، رئیس جمهوری سودان را به اتهام جنایات جنگی و جرائم ضد بشری صادر کرد. این نخستین حکم بازداشتی بود که دادگاه بین المللی کیفری از زمان تاسیس خود در سال 2002 علیه رئیس جمهوری یک کشور صادر می کرد. این در حالی بود که کشورهای عربی و آفریقایی پیش تر درباره صدور حکم بازداشت البشیر هشدار داده و آن را تهدیدی برای روند صلح در منطقه دارفور می دانستند.

کنگو

کنگو، یک مرکز دیگر خشونت در آفریقا است. جنگ داخلی سال هاست که از مردم این کشور قربان می گیرد. در 12 سال گذشته، میلیون ها نفر در این کشور جان خود را از دست داده و یا زخمی و آواره شده اند. نیروهای صلح سازمان ملل، از پس کنترل اوضاع ناتوان هستند. رسانه های بین المللی هم چندان توجهی به اوضاع این کشور ندارند.

سومالی

این کشور، از سال 1991 فاقد دولت مرکزی بوده و هر بخش از آن تحت کنترل یکی از فرقه های ملی - مذهبی جنگ طلب و یا دزدان دریایی است. سومالی در دو دهه گذشته، همواره در اوضاع ناآرام و خونینی به سر می برد و از اوایل سال 2007، در درگیری ها نوزده هزار نفر جان خود را از دست داده و یک میلیون و نیم آواره شده اند.

مهم ترین وقایع ایران

در مورد وقایع مهم سال 2009 جهان، با جرات می توان گفت که وقایع ایران، یکی از بزرگ ترین و پرسرصدترین وقایع جهان بود، به طوری که حتا برخی رسانه ها از جمله روزنامه «واشنگتن پست»، خیزش مردم ایران را بزرگ ترین رویداد سال 2009 نامیده است.

در سال 2009، حکومت اسلامی ایران به خاطر شمار زیاد صدور و اجرای احکام اعدام حتا کودکان و هم چنین سرکوب اعتراضات اخیر مردم کشور مورد توجه افکار عمومی جهانی بود.
ایران از نظر نظر سانسور و اختناق و شمار روزنامه نگاران در بند نیز در سطح جهان رکورددار بود و در سال 2009 بیش از 50 روزنامه نگار را دستگیر و زندانی کرد و بیش از 40 روزنامه نگار نیز ایران را ترک نمودند. این رکورد شامل تعداد نشریات توقیف شده و سانسور کتاب ها و فیلم ها نیز می شود.
ایران در عین حال از نظر سیستم اداری، یکی از فاسدترین کشورهای جهان بود بنابر گزارش سال 2009 سازمان بین المللی شفافیت که ماه اکتبر انتشار یافت، ایران از لحاظ فساد اداری 27 پله سقوط کرد و در میان 180 کشور جهان در جایگاه 168 قرار داشت. اما اکنون با اعتراضات میلیونی مردم ایران، به ویژه دختران و پسران جوان و برانرژی، شور و شوق و امید بی سابقه ای در سطح جامعه برای تغییر حکومت پدید آمده است.

پرونده اتمی ایران در شورای امنیت سازمان ملل

پرونده اتمی حکومت اسلامی ایران در سال 2009، زیر نظر شورای امنیت سازمان ملل بود، اما این پرونده راکت ماند. در این میان شورای حکام آژانس بود که در نشست نوبتی ماه اکتبر 2009 خود، قطعنامه ای را علیه حکومت اسلامی ایران صادر کرد. قطعنامه ای که نتیجه لو رفتن تاسیسات اتمی جدید ایران در روستای فردو در نزدیکی قم بود. در این قطعنامه از ایران خواسته شده بود که توضیح دهد، هدف از ساخت مرکز اتمی فردو، آن هم در دل کوه ها چیست و چرا ساخت آن را بیش از 4 سال از چشم آژانس پنهان نگاه داشته است.
افشای تاسیسات غنی سازی فردو و نیز به دست آمدن برخی اطلاعات درباره احتمال آزمایش های حساس اتمی از سوی ایران در سال 2009، جنجال چندانی در غرب ایجاد نکرد. دلیل آن شاید این بود که سیاست دولت آمریکا برخلاف سال های قبل، عموماً بر مدار تلاش برای جلب ایران به همکاری حرکت می کرد. آمریکا و متحدانش تا پایان سال 2009، به ایران مهلت داده اند تا راه سازش با غرب را در پیش گیرد، وگرنه با تحریم های شدیدتر مواجه خواهد شد.

آزمایشات موشکی

روز چهارشنبه 24 آذر 1388، ساعاتی پس از این که العالم، تلویزیون عربی حکومت اسلامی ایران، از پر تاب آزمایشی و موفقیت آمیز یک فروند موشک بالستیک میان برد موسوم به سجیل ۲ با برد دو هزار کیلومتر خبر داد، نخست وزیر بریتانیا این اقدام تهران را «ماه نگرانی جدی» و دلیلی بر «حرکت به سوی تحریم بیش تر» خواند و فرانسه آن را «سیگنالی بسیار بد» توصیف کرد. نمایش توان موشکی حکومت اسلامی ایران، در شرایط افزایش فشارهای خارجی، معمولا قابل انتظار تر از آزمایش سایر گزینه های نظامی است. در شش مهر ماه گذشته و در آستانه تشکیل اجلاس گروه ۵ بعلاوه 1 نیز ایران آزمایش موشکی موسوم به پیامبر اکرم-۲ را اجرا کرده بود.

حکومت اسلامی، موشک های یاد شده را که دارای برد موثر ۱۵۰ تا ۲۵۰ کیلومتر هستند به ترتیب شهاب ۱ و شهاب ۲ می نامد. تاکنون هیچ یک از موشک های ساخت ایران در یک رزم واقعی مورد استفاده قرار نگرفته اند. اگرچه با استفاده از موشک های ارسالی توسط لیبی و سوریه، ایران در سال پایانی جنگ هشت ساله، تجربه ۵۲ روز متوالی شلیک موشک از نوع اسکاد به شهرهای عراق را اندوخته است.

مطابق برآوردهای موجود، ایران در حال حاضر مابین ۶۰۰ تا ۹۰۰ فروند از موشک های نوع شهاب یک و شهاب دو را در اختیار دارد. برای حمل و پرتاب این موشک ها، ایران ابتدا تعداد ۲۰ سکوی متحرک را از کره شمالی خریداری کرد ولی در حال حاضر منگی به سکوهای متحرک تولید داخلی است. در حال حاضر ایران دارای قابلیت تولید موشک با برد فراتر از ۲۰۰۰ کیلومتر و حمل کلاهکی مجهز به سوخت و یا مواد غیرمتعارفی است. کلاهک های یاد شده قادرند در صورت لزوم به حمل سلاح شیمیایی و یا کلاهک اتمی مبادرت کنند.

تحریم های اتحادیه اروپا علیه ایران

در سال ۲۰۰۹ هر چند تهدیدهای اتحادیه اروپا و آمریکا برای تشدید تحریم های ایران عملی نشد، اما تحریم های برقرار شده در سال های گذشته ادامه یافت. در آمریکا به رغم حضور اوپا ما در کاخ سفید و علاقه وی به مذاکره با سران حکومت اسلامی، دارایی های بنیاد علوی بلوکه شد و برخی بانک های اروپایی به دلیل ارتباط های مالی با ایران ناگزیر به پرداخت جریمه های سنگین شدند. افرادی در اروپا، به ویژه در آلمان، به علت معاملات غیرقانونی با ایران تحت تعقیب قرار گرفتند. شدیدترین تحریم ها شامل فن آوری ها و تجهیزاتی بود که می توانند در صنایع موشکی و یا پروژه های اتمی ایران کاربرد داشته باشند.

کاهش سرمایه گذاری های خارجی در ایران

سرمایه گذاری های خارجی در ایران هم به دلیل مناسبات تنش آمیز ایران با غرب و به ویژه با بحران سیاسی در داخل این کشور، به نازل ترین سطح خود سقوط کرد. بنابر گزارش اکونومیست، ایران در سال ۲۰۰۸ حدود ۹۰۰ میلیون دلار سرمایه خارجی جذب کرده بود. اکونومیست پیش بینی کرده بود که در سال ۲۰۰۹ نیز میزان سرمایه گذاری خارجی در همین سطح باقی می ماند. پیش بینی اکونومیست اوایل سال ۲۰۰۹ صورت گرفته بود. اما به احتمال زیاد به دلیل اعتراضات میلیونی مردم ایران، نه تنها رقم واقعی سرمایه گذاری از این هم کم تر باشد، بلکه بسیاری از سرمایه داران نیز سرمایه های خود را از کشور خارج کردند. در مقایسه سرمایه گذاری در ایران، ترکیه در سال ۲۰۰۸ بیش از ۱۸ میلیارد و عربستان سعودی نیز همان سال بیش از ۲۸ میلیارد دلار سرمایه مستقیم خارجی جذب کرده بودند.

روابط ایران با کشورهای عربی حوزه خلیج فارس

مناسبات ایران با همسایگان عرب در حوزه خلیج فارس، در حد محسوسه به سردی گراییده است. محمود احمدی نژاد، به آخرین نشست شورای همکاری خلیج فارس دعوت نشد. این نشست اواسط دسامبر 2009، در کویت برگزار شد و در بیانیه پایانی آن به «اشغال جزایر سه گانه توسط ایران» اعتراض شد. حتی گفته شد، شش کشور عضو شورای همکاری در نظر دارند ادعاهای خود در مورد جزایر ایرانی را به دیوان لاهه ارجاع دهند. روابط ایران با عربستان و یمن نیز بر اثر درگیری های داخلی یمن به شدت تیره شده است. این دو کشور ایران را به حمایت از حوثی های شیعه مذهب در استان صعده یمن متهم می کنند.

نظرسنجی اینترنتی درباره نظر مردم ایران در رابطه با روسیه

در نظرسنجی اینترنتی که توسط «ریانووستی» خیرگزاری روسیه انجام گرفته، بیش از ۹۴ درصد از شرکت کنندگان ایرانی گفته اند که چهره روسیه در ایران بد است. در نظرسنجی قبلی این خیرگزاری نیز میزان این افراد حدود ۸۹ درصد بوده است. خیرگزاری ریانووستی، یکی از مهم ترین خیرگزاری روسیه به حساب می آید و علاوه بر جمهوری های سابق شوروی در بیش از ۴۰ کشور دنیا شبکه خیرنگاری دارد. ریانووستی با خیرگزاری های رسمی ایران، از جمله ایرنا همکاری می کند و در نمایشگاه و جشنواره بین المللی رسانه ها در تهران نیز شرکت فعالی دارد.

سمیر شهباز، رییس بخش خارجی این خیرگزاری اخیرا در ایران بود و با مقام های رسمی و هم چنین با «مردم عادی» دیدار کرده است. وی در گفتگویی با بخش فارسی دویچه وله به تکرش ایرانی ها در فبال روسیه و نظرسنجی این خیرگزاری پرداخت.

خیرگزاری ریانووستی روسیه علاوه بر زبان های جمهوری های سابق شوروی به ۷ زبان دیگر دنیا از جمله فارسی و بسیاری دارد. ریانووستی در ماه مه سال ۲۰۰۵ سایت فارسی خود را راه اندازی کرد و حدود ۲ سال تحت پوشش بخش عربی فعالیت کرد. ولی با توجه به اهمیت مسائل ایران و افزایش شمار کاربران ایرانی در اواخر سال ۲۰۰۷ سایت مستقل زبان فارسی خود را افتتاح کرد.

دلیل خشم مردم ایران از روسیه، همکاری های بسیار تنگاتنگ دولت این کشور با سران حکومت اسلامی، از جمله در زمینه فروش سلاح و همکاری های نظامی و امنیتی است.

25 تن از اعضای خانواده بن لادن، رهبر القاعده در ایران

در ۱۳۸۸ ماه 1388، العربیه اعلام کرد: فرزند اسامه بن لادن رییس تشکیلات القاعده از احمدی نژاد خواست تا نسبت به خروج اعضای خانواده اش از تهران همکاری کند.

یک دیپلمات در سفارت سعودی در تهران، اخیرا به روزنامه الشرق الاوسط گفته است که دختر بن لادن 25 روز پیش به سفارت عربستان در تهران پناه برده است.

عمر بن لادن، در گفتگو با العربیه گفته است: اطلاعات نادرستی در مورد خواهرم «ایمان» منتشر شده است. وی از دست مأموران ایرانی فرار نکرده است، افراد خانواده ام نیز در آن جا بازداشت نیستند. آن ها میهمان دولت ایران هستند و ما از آن ها تشکر می کنیم که در طول این مدت از آن ها محافظت کردند. وی گفت: هم اکنون برادرانم محمد و سعد 29 ساله، عثمان 25 ساله، فاطمه 22 ساله، حمزه 20 ساله، ایمان 17 ساله و بکر 15 ساله در ایران به سر می برند. عمر بن لادن، افزود: هر کدام از برادرانم یک یا دو زن دارند، آن ها مجموعا 11 فرزند دارند. هم چنین زنان و مردانی از خانواده های همسران آنان نیز با آن ها به سر می برند، آن ها که تعدادشان به 25 تن می رسد در ایران تحت الحفظ هستند.

از سوی دیگر، منوچهر منکی وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی درباره موضوع حضور خانواده بن لادن در ایران گفت: مدتی قبل سفارت عربستان خبر داد که یکی از دختران بن لادن در سفارت عربستان است. وی افزود: وزارت امور خارجه به اداره اتباع و سفارت عربستان اعلام کرد که در صورت احراز هویت، این فرد می تواند با برگه عبور از ایران برود. منکی، ادعا کرد: برای ما هویت او محرز نشده است اما سفارت عربستان به این موضوع اذعان کرده است.

داستان 18/5 میلیارد پول و طلا «بی صاحب» ایرانی در ترکیه؟

در دسامبر 2008 در حالی که ترکیه در اوج بحران اقتصادی به سر می برد، رجب اردوغان، نخست وزیر اکت کشور خیر از وارد شدن مبلغی بالغ بر 18/5 میلیارد دلار داد، بدون این که به منبع این پول اشاره کند. اما پس از گذشت ماه ها در سال 2009، یک «تاجر؟» ایرانی به نام اسماعیل صفریان نصب مدعی پول ها شد. گفتنی است این مبلغ هنگفت به صورت 7/5 میلیارد دلار پول نقد در ساک های دستی و 20 تن شمش طلا به وسیله کانتینر وارد این کشور شده است. وکیل ترکیه ای صفریان نصب با داشتن مدارکی قانونی از دولت ایران، به خبرنگار کانال خبری ترکیه گفت که تمامی کدها و ارقام متعلق به آقای صفریان نصب می باشد و از بانک مرکزی ترکیه اخذ شده است. شایان ذکر است که دولت ترکیه هم اکنون پول ها را توقیف و آن ها را در بانک مرکزی نگهداری می کند. سنوآل این جاست که حکومت اسلامی ایران، چگونه مجوز خروج چنین مبلغ هنگفتی را به همین راحتی داده تا این تاجر میلیاردی چگونه 20 تن طلا و 7/5 میلیارد دلار پول را به همین سادگی به ترکیه وارد کرده است؟ چرا این حکومت، در این مورد سکوت کرده است؟ ویدیو اصلی این خبر به زبان ترکی در سایت های اینترنتی منتشر شده است پس از انتشار گسترده این خبر از تلویزیون ترکیه و سایت های اینترنتی، خبرنگار «تاپناک»، سایت نزدیک به محسن رضا پی، نوشت: ماجرا از آن جا آغاز می شود که در پی بحران اقتصادی مالی جهان و کاهش شدید سرمایه گذاری در جهان و ترکیه، نخست وزیر این کشور «رجب طیب اردوغان» با دستکاری در یکی از بندهای قانون تجاری این کشور، مجوز ورود سرمایه شهروندان ترک خارج از کشور و سرمایه های اتباع دیگر کشورها، بدون پیگرد قانونی منشا سرمایه را صادر کرد. البته باید گفت که این کار، موجی از سرمایه های ثبت نشده و بدون ذکر منبع و بدون دادن مالیات را به ترکیه سرازیر کرد؛ یکی از این سرمایه های هنگفت، مبلغی معادل 18/5 میلیارد دلار بود که تاجر ایرانی به نام «اسماعیل صفریان نسب» با یک تریلی و همراهی دو بیک به این کشور فرستاده، اما در گمرک انکارا، به دست مقامات این کشور توقیف شد بر پایه این گزارش، «سنوآل اوزل»، وکیل تاجر ایرانی در گفتگو ویژه با تلویزیون کانال «دی» ترکیه با تأیید این خبر اعلام کرد که موکلش در اکتبر سال گذشته - آبان 87 - سرمایه ای به ارزش 18/5 میلیارد دلار، شامل 7/5 میلیارد دلار پول نقد و یک تریلی حامل شمش طلا به وزن بیست تن، با همراهی دو بیک به ترکیه فرستاده، اما در گمرک این کشور، بیک های فرستاده شده با اموال تاجر ایرانی به دلایل نامعلوم متواری شده و بیان نامه ورود این سرمایه هنگفت در گمرک این کشور به ثبت نمی رسد و به همین دلیل، همه 18/5 میلیارد دلار از سوی مقامات این کشور توقیف و پس از ثبت به خزانه بانک مرکزی ترکیه سرازیر می شود.

پس از مدتی «رجب طیب اردوغان»، نخست وزیر این کشور در یکی از کنگره های حزبی گفت که با وجود بحران اقتصادی در جهان، ترکیه موفق به جذب سرمایه ای 18/5 میلیارد دلاری شده است. وکیل «اسماعیل صفریان نسب» تاجر ایرانی، گفته است که منظور اردوغان از جذب چنین سرمایه ای، همان مبلغ موکلش است و به رغم آن که بانک مرکزی ترکیه گفته که هنوز این سرمایه در خزانه این کشور است، شواهد حکایت می کند که 18/5 میلیارد دلار یادشده توسط کشور ترکیه مصرف شده و این در حالی است که وکیل اسماعیل صفریان نسب - تاجر ایرانی - منعقد شده که در صورت آزادی سرمایه افسانه ای، همه این مبلغ را در ترکیه سرمایه گذاری کند. روزنامه های «حریت»، «ملیت» و کانال تلویزیونی «ت.آر.ت» نیز این خبر را منتشر کرده اند. گفتنی است، تاکنون درباره این که اسماعیل صفریان نسب کیست و این که مبدا این سرمایه کشور دیگری غیر از ایران بوده و تنها از ایران برای ورود به ترکیه عبور داده شده و با این که این سرمایه از کشور چگونه بیرون رفته است، هیچ اطلاعاتی منتشر نشده است. البته خروج این میزان شمش طلا و پول توسط یک شهروند ایرانی حتی در صورتی که به طور ترانزیتی بوده باشد، جای بررسی بیش تر از سوی دستگاه های مربوطه از جمله وزارت امور خارجه، اقتصاد و اطلاعات را دارد محمود احمدی نژاد، رئیس جمهوری ترکیه اسلامی در مصاحبه مطبوعاتی خود در ترکیه، در پاسخ به خبرنگاری که از او در مورد خروج بیش از 18/5 میلیارد دلار از ایران پرسید، با همان «لیخه های همیشگی»، گفت: «خب اگر خورد که نوش جانش! او ادامه داد: حساب کنید ببینید برای خروج این مقدار ارز و پول چند تریلی لازم است! اصلا می شود؟ نفیسه کوهنورد خبرنگار بی بی سی فارسی کسی بود که این پرسش را از احمدی نژاد مطرح کرد. این خبرنگار شبکه بی بی سی فارسی از احمدی نژاد پرسید: خبری از سال گذشته در رسانه های ترکیه درباره توقیف چند کامیون طلا و دلار از مبدا ایران به ارزش 18/5 میلیارد دلار در ترکیه منتشر شد، که درباره این خبر نه مقامات ایرانی توضیح درستی می دهند و نه مقامات ترکیه اظهار نظر رسمی کرده اند با توجه به این که یک فرد ایرانی ادعای مالکیت این محموله های توقیف شده را کرده است، نظر شما در این باره چیست؟ احمدی نژاد در پاسخ به این سنوآل با خنده ای در ابتدا گفت: من از برخی رسانه ها می خواهم قبل از این که خبری را منتشر کنند چند دقیقه درباره آن خبر فکر کنند... من هم این خبر را شنیدم و خواندم... می گویند 10 میلیارد دلار طلا بوده است. من از شما سنوآلی دارم، می دانید این مقدار طلا چند تریلی می شود؟... و یا می گویند 18/5 میلیارد دلار پول بوده. می دانید این رقم پول چند تریلی می شود؟ مگر می شود یک نفر به این رقم دسترسی داشته باشد و مگر می شود چند تریلی طلا و دلار وارد ترکیه بشود و کسی از آن خبر نداشته باشد؟

سنجش کسب و کار در ایران

در گزارش بانک جهانی در سال 2009 ایران در میان 181 کشور رتبه 142 را کسب کرده است و این در حالی است که یک سال پیش از آن رتبه ایران از میان 178 کشور، 125 بوده است. گزارش مرکز پژوهش های مجلس شورای اسلامی، نشان می دهد که شاخص فساد اقتصادی در ایران در فاصله یک سال بسیار بدتر شده است و رتبه ایران از 122 در سال 2008 میلادی با بیست پله سقوط به 142 در سال 2009 رسیده است.

استفاده وسیع از تویتر در ایران

«عیدور»، یکی از اعضای گروه تحقیقات در تویتر و کارشناس ارشد این گروه، اخیرا در وبلاگ خود نوشت: «حرفه من ترجمه و تفسیر داده ها به شکلی است که بتوانیم بفهمیم تویتر چگونه در حال تغییر و تکامل دائم است. از آن جا که در روزهای آخر سال هستیم، فکر کردیم مرور موضوعات و مسائلی که در طول سال توجه جهانیان را به خود جلب کرده اند، می تواند کار جالبی باشد.»

عیدور، سپس می نویسد: «در پایان سال 2009 مطالعه موضوعاتی که در تویتر در طول سال به آن ها پرداخته شده، به ما کمک کرد بفهمیم آن چه که در جهان در حال وقوع است نشان می دهد که وقایع مهم در جهان می تواند موجب یکپارچگی و هم صدا شدن مردم اقصی نقاط جهان شود، یا چطور همگان با تماشای یک فیلم خاص هیجان زده می شوند و یا درباره یک تکنولوژی جدید ایده پردازی می کنند.»

در میان تمامی این کلمات، پسوندها و یا عباراتی که در طول سال تکثیر می شوند، یک موضوع به کرات در صدر قرار گرفته است.

مسائل مربوط به انتخابات ایران گیرترین موضوع سال در میان کاربران تویتر بوده است. هم چنین عبارات «انتخابات ایران» و «ایران و تهران» نیز در میان 21 مورد صدرنشین فهرست موضوعات است.

... در میان ایرانیان، به ابزاری برای سازمان دهی تظاهرات پس از انتخابات تبدیل شد، به طوری که بسیاری از کارشناسان رسانه ای رشته تظاهرات و ناآرامی های چند ماه اخیر در تهران و دیگر شهرهای ایران را «انقلاب تویتری» و «انقلاب فیس بوکی» نام نهادند.

۲۸ خرداد ماه، حدود یک هفته پس از برگزاری انتخابات در ایران و انعکاس و به اشتراک گذاردن گسترده اخبار کوتاه مربوط به انتخابات در تویتر، یکی از روزنامه نگاران آمریکایی درباره تویتر نوشت: «با بحران ایران، تویتر به بلوغ خود می رسد.» در همین مطلب نوشته شده است: «در دو سال گذشته، تویتر بیش تر و بیش تر به نظر عموم رسید اما در وقایع پس از انتخابات ایران بود که تویتر وضوحاً به چشم آمد.»

پتریک میر، مدیر تحقیقات در سازمان «دیجی اکتیو» که وظیفه اش مجهز کردن بیش تر فعالان به ابزار ارتباطی است نیز گفت: «وظیفه گردانندگان تویتر اکنون فراتر از آن چیزی است که تصور می شد. تویتر اکنون ابزاری است که در موقعیت های شکننده سیاسی، مفید واقع می شود.»

در دسته بندی موضوعات خبری تویتر، موارد مرتبط با انتخابات ایران و آنفلوآنزای خوکی از شش امتیاز سال، ۵ امتیاز را به خود اختصاص دادند. موضوعات بعدی که بیش از همه در تویتر در سال ۲۰۰۹ مطرح شده است به ترتیب غزه، بازار سهام و سوگند ریاست جمهوری باراک اوباما است.

اعمال سانسور شدید بر اینترنت

دادستانی ایران فهرست «مصادیق محتوای مجرمانه» را منتشر کرده که بر اساس بخشی از قانون جرایم رایانه ای تهیه شده است.

خبرگزاری دولتی ایران - ایرنا، به نقل از عبدالصمد خرم آبادی، دبیر کار گروه تعیین مصادیق محتوای مجرمانه نوشته است که «این دبیرخانه با بررسی گزارشات واصله نسبت به مجرمانه بودن یا نبودن، تصمیم نهایی را اتخاذ و در صورت احراز محتوای مجرمانه نسبت به پالایش (فیلتر) اقدام خواهد کرد.»

قانون جرایم رایانه ای دهم تیر ماه امسال از سوی محمود احمدی نژاد، رئیس جمهوری حکومت اسلامی، برای اجرا به نهادهای حکومتی ابلاغ شد. این در حالی است که فوه قضاییه آذر ماه سال گذشته، یعنی پیش از ابلاغ این قوانین، دادسراهای ویژه جرایم رایانه ای را راه اندازی کرده بود

قانون جرایم رایانه ای ۵ بخش و ۵۵ ماده دارد که کلیه مواد آن امسال از سوی شورای نگهبان تایید شد. بنابر فهرستی که خرم آبادی ارائه کرده کار گروه مصادیق محتوای مجرمانه جرایم رایانه ای در پنج فصل در بخش های «محتوی خلاف عفت و اخلاق عمومی، محتوی علیه مقدسات، محتوی علیه امنیت و آرامش عمومی، محتوی علیه مقامات و نهادهای دولتی و عمومی و محتوایی که برای ارتکاب جرایم رایانه ای و سایر جرایم، تهیه شده است»

بخشی از این فهرست به مواردی اشاره دارد که در قانون مجازات اسلامی نیز آمده است ولی در برخی موارد مصادیق ارائه شده تازگی دارد.

مواردی نظیر این که اگر کسی «فیلترشکن» انتشار دهد یا به افراد دیگر از طریق اینترنت آموزش دهد که چگونه می توان از فیلترینگ عبور کرد، مجرم است و این کار مصداق جرم به حساب می آید

علاوه بر این، اگر کسی لینک سایت هایی را که دارای «محتوی مجرمانه» هستند یا در آن ها نشانی های اینترنتی سایت های مسدود شده و نشریات توقیف شده آمده را منتشر کند و آن ها در اختیار دیگران بگذارد، مجرم است

این بخش در حالی به عنوان مصداق جرم ذکر شده که بسیاری از سایت ها در ایران فیلتر شده و کاربران با استفاده از فیلترشکن از این سایت ها استفاده می کنند.

اگر کسی «فیلترشکن» انتشار دهد یا به افراد دیگر از طریق اینترنت آموزش دهد که چگونه می توان از فیلترینگ عبور کرد، مجرم است و این کار مصداق جرم به حساب می آید

به اشتراک گذاشتن لینک ها نیز از جمله کارهای مرسوم در اینترنت است که کاربران اینترنتی این گونه لینک ها را در سایت ها و وبلاگ ها قرار می دهند.

بنابر مصداق های دیگری که دادستان ارائه داده حنا دادگاه ها می توانند کسانی را که فیلترشکن می فروشند را نیز با عنوان «توزیع یا معامله» وسایل «ارتکاب جرایم رایانه ای» محکوم کنند.

معاون دادستان، سایت شبکه اچ تماعی تویتر را متهم کرده که به روز رسانی سایت خود را «که مستلزم قطع چند روزه» بود، با هدف حمایت و سرپوش دهی "به آشوبگران" به تاخیر انداخته است.

همچنین فیس بوک متهم شده که «در راستای تسهیل ارتباط میان کاربران ایرانی و سایر کشورها در مقطع اغتشاشات نسخه آزمایشی خود راه زبان فارسی ارائه کرد تا آشوبگران بهتر بتوانند از آن استفاده کنند»

فروش دستگاه های فن آوری و جاسوسی به حکومت اسلامی ایران

کمرک آلمان در هامبورگ، کمپرسورهای پرشتابی را توفیق کرده که به ارزیابی بازرسان می توانسته برای برنامه موشکی ایران مورد استفاده قرار گیرد. ارزش این فن آوری بسیار پیشرفته حدود ۱۶ میلیون یورو ارزیابی شده و به گزارش هفته نامه آلمانی «اشپیکل»، بخشی از یک محموله ۸۰ میلیون یورویی بوده است. ظاهراً این محموله از طرف شعبه زمینس در سوئد در راه ایران بوده است.

در مورد دیگر، نیروی درکابایی بریتانیا در سواحل دومی یک کشتی چینی را متوقف کرده که حامل فن آوری هدایت برای یک شرکت ایرانی بوده است. زمینس کامپیوترهایی را که از جمله برای راه اندازی نیروگاه های اتمی مورد نیاز هستند، پیش تر به یک آدرس چینی فرستاده است.

یک سخنگوی شرکت زمینس گفت که: «فعالیت های تجاری ما در ایران کاملاً در خدمت مقاصد غیرنظامی و در هماهنگی با حقوق بین المللی است.»

مخالف دولتی آلمان روز یکشنبه ۱۲ دسامبر ۲۰۰۹، اعلام کردند که نمی توانند موارد یاد شده را تایید کنند

از اواخر خرداد ماه ۱۳۸۸ هم زمان با اعتراضات عمومی مردم ایران علیه حکومت اسلامی و موج دستگیری ها در کشور، سانسور اینترنتی نیز با موجی از فیلترینگ سایت های خبری، وبلاگ ها، جوامع مجازی و... نیز آغاز شد و اطلاع رسانی بیش تر از طریق ایمیل ها صورت می گرفت. در این ایام بود که خبری مبنی بر شنود غیرقانونی مکالمات و دسترسی به اطلاعات

ایمیل ها، بل باکس ها در جوامع مجازی و مطالب تایپ شده در مسنجر منتشر شد. متعاقباً روز اول تیر ماه، رسانه ها خبر غیرمنتظره ای را منتشر کردند. شرکت مخابراتی نوکیا-زمینس (NSN) فروش تجهیزات شنود مکالمات تلفن همراه به دولت ایران را تایید کرد، سخنگوی این شرکت گفت: «بخش Intelligent Solutions که تا ماه مارس سال جاری بخشی از شرکت

نوکیا-زمینس بود، نسخه محدود شده محصولی با نام Monitoring Centre را در نیمه دوم سال ۲۰۰۸ به ایران فروخته است.»

بنا بر روم، توضیح داد: «امکانات محصول مذکور به کاربران آن اجازه می دهد روی ایمیل، تماس های تلفنی، پیام های متنی، پیام های ارسال شده توسط ابزارهایی مانند یاهو مسنجر و شبکه های اجتماعی مانند فیس بوک «شنود قانونی» داشته باشند.»

همین اظهار نظر کافی بود تا در ک نار خیر افشای تولید کننده فناوری ایجاد پارازیت در امواج شبکه های ماهواره ای، نسبت به تولید کننده این گونه فناوری ها که آن ها را به صورت مخفیانه به ایران فروخته بودند واکنش نشان داده شود. هنوز مردم ایران که اکثرشان مکالمات خود را با گوشی های نوکیا انجام می دادند در بهت بودند و این خبر را کاملاً

باور نکرده بودند. بعد از این که سخنگوی شرکت فنلاندی - آلمانی «نوکیا زمینس» فروش تجهیزات پیشرفته شنود تلفن را به ایران در سال ۲۰۰۸ تایید کرد.

روزنامه آمریکایی وال استریت ژورنال، با چاپ گزارشی نوشته بود که حکومت اسلا می ایران، تجهیزات پیشرفته ای برای شنود مکالمات تلفنی و کنترل ارتباطات اینترنتی شهروندان خود از شرکت سازنده تجهیزات ارتباطی فنلاندی - آلمانی «نوکیا زیمنس» خریداری کرده است.

سایت خبری بی بی سی انگلیسی در گزارشی پرده از جزئیات فن آوری هایی که ایران برای کنترل شبکه های مخابراتی اش در دست دارد بر داشته است.

در بخشی از این گزارش آمده که شرکت نوکیا زیمنس به بی بی سی گفته است که فن آوری مورد نیاز برای نظارت، شنود و خواندن تماس های تلفنی داخلی را فروخته است. به گفته نوکیا زیمنس این فن آوری که در نیمه دوم سال ۲۰۰۸ به ایران ارسال شده، موبیتورینگ سنتر یا مرکز شنود نامیده می شود.

این شرکت ترکیبی از دو شرکت فنلاندی و آلمانی است و سیستم فوق را توسط واحد امور جاسوسی اش به ایران فروخته است، واحدی که در مارس ۲۰۰۹ به یک شرکت آلمانی دیگر فروخته شد.

بی بی سی در گزارشیش ادامه می دهد که سیستم شنود مرکزی در کنار بکارگیری فن آوری های فیلترینگ گسترده اینترنت جای می گیرد که در سال های اخیر در ایران بنا شده است.

بر اساس گزارش بی بی سی، علت کندگی ترافیک اینترنت در ایران بررسی همه ارتباطات توسط دولت ایران است

محکومیت حکومت اسلامی در نهادهای بین المللی

جمعه 27 آذر برابر با 18 دسامبر 2009، مجمع عمومی سازمان ملل متحد در نیویورک، قطعنامه پیشنهادی کمیته سوم این سازمان مبنی بر محکومیت مقامات حکومت اسلامی در نقض مستمر و فاحش اساسی ترین حقوق مردم ایران با ۷۴ رای مثبت، ۴۹ رای منفی و ۵۹ رای ممتنع به این قطعنامه را به تصویب رساند. کشورهای عضو مجمع عمومی سازمان ملل متحد، ضمن ابراز نگرانی عمیق خود نسبت ادامه نقض مستمر و جدی حقوق بشر، حکومت اسلامی ایران را محکوم کردند.

قطعنامه محکومیت حکومت اسلامی ایران که به ابتکار دولت کانادا و حمایت بیش از ۴۲ کشور از جمله کشورهای عضو اتحادیه اروپا و ایالات متحده آمریکا تهیه شده بود در تاریخ 29 آبان 1388 برابر با 20 نوامبر 2009، در کمیته سوم به تصویب رسیده بود، برای تصویب نهایی به مجمع عمومی سازمان ملل متحد ارائه شد.

در حالی که تنها سی سال از تاسیس حکومت اسلامی می گذرد مقامات این کشور، برای بیست و پنجمین بار به دلیل سرکوب و زیر پا گذاشتن حقوق مردم ایران محکوم شده اند. در قطعنامه امسال آن چه که جلب نظر می کند لحن انتقادی شدید آن از وضعیت بحرانی نقض حقوق بشر در ایران است.

کشورهای عضو سازمان ملل متحد از اعمال گسترده خشونت در ۶ ماه گذشته، شکنجه و سوء استفاده و زیر پا گذاشتن سیستماتیک قوانین در ایران توسط مقامات کشور ابراز نگرانی کرده اند.

قطعنامه هم چنین سرکوب خشونت بار زنان در ایران را محکوم کرده است. بخش دیگری از قطعنامه به افزایش سیاست های تبعیض آمیز مقامات حکومت اسلامی علیه ایرانیان عرب تبار، ترک، بلوچ، کرد، مسیحی، کلیمی، بهابی، اهل تسنن و دراویش پرداخته است.

برای اولین بار کشورهای عضو سازمان ملل متحد در این قطعنامه از مقامات جمهوری اسلامی خواسته اند تا به گزارشگران ویژه در موارد مختلف امور مربوط به حقوق بشر اجازه دهند تا برای انجام تحقیقات مستقل به ایران سفر کنند.

در همین رابطه نیز از بان کی مون، دبیرکل سازمان ملل متحد نیز خواسته شده است تا به مرحله اجرا گذاشتن این خواسته، وضعیت نقض حقوق بشر در ایران را از نزدیک دنبال کرده و گزارشی از چگونگی اوضاع در این کشور را بار دیگر به اجلاس آینده مجمع عمومی ارائه دهد.

دبیرکل سازمان ملل متحد امسال فقط درباره وضعیت حقوق بشر در سه کشور (ایران، کره شمالی و برمه میانمار) گزارش تهیه کرده بود.

گزارشگران سازمان ملل متحد، از جمله گزارشگر ویژه امور شکنجه، منفرد نوک و گزارشگر ویژه اعدام های فراقانونی، فلیپ الستون از مقامات حکومت اسلامی خواسته اند که برای تحقیق به ایران سفر کنند.

قطعنامه پن جهانی علیه سانسور و اختناق در ایران

هفتاد و پنجمین کنفرانس جهانی، در روزهای 19 تا 25 اکتبر 2009 در شهر لینز اتریش برگزار شد. این شهر عنوان پایتخت فرهنگی سال 2009 اروپا را به خود اختصاص داده است. در این کنفرانس نمایندگان پن های 104 کشور شرکت کرده بودند.

دبیر و منشی انجمن قلم ایران (در تبعید)، در این کنفرانس شرکت کرده بودند. قطعنامه مشترکی که انجمن قلم ایران (در تبعید) با انجمن قلم سوئد در محکومیت حکومت اسلامی به کنفرانس پیشنهاد داده بودند، با اکثریت آرای نمایندگان کنفرانس به تصویب رسید.

هم چنین لیست امضاء نمایندگان کنفرانس جهانی با خواست های زیر جمع آوری شد: «ما نمایندگان کنفرانس 75 انجمن جهانی قلم در لینز اتریش (25-19-10-2009)، در همبستگی با مبارزات آزادی خواهانه و برابری طلبانه مردم ایران، به ویژه نویسندگان، روزنامه نگاران و هنرمندان، خواهان این هستیم که حکومت اسلامی ایران:

به سانسور و اختناق پایان دهد؛ آزادی بیان و قلم، اندیشه و هم چنین فعالیت رسانه ها، تشکل های دموکراتیک و احزاب را به رسمیت بشناسد؛ همه ملیت های ساکن ایران، از حقوق یکسان و برابری برخوردار گردند؛ به آپارتاید جنسی پایان دهد؛ همه زندانیان سیاسی، از جمله نویسندگان، روزنامه نگاران و وبلاگ نویسان دربند را آزاد کند؛ به هرگونه شکنجه روحی و جسمی پایان دهد و کلیه قوانین غیرانسانی به ویژه قوانین اعدام و سنگسار را لغو نماید»

اعتراض به اجرای اعدام

روز سه شنبه 1 دی ماه 1388 - 22 دسامبر 2009، شهر سیرجان، صحنه ضد و خورد مردم آزادی خواه و مخالف اعدام برای نجات دو اعدامی از دست آدم کشان حرفه ای حکومت اسلامی بود

اعتراض به اجرای حکم اعدام دو نفر در استان کرمان، تعدادی کشته و زخمی برجای گذاشته است. روز چهارشنبه، 2 دی 1388، خبرگزاری فارس به نقل از یک مقام استانداری کرمان گزارش کرد که در جریان درگیری بین مأموران امنیتی و معترضان به اجرای حکم دو محکوم به اعدام در شهرستان سیرجان، در استان کرمان، دست کم دو نفر کشته و تعدادی زخمی شده اند. به گفته شاهدان عینی هم زمان با ورود کامیون حمل دو اعدامی و ورود دادستان و فرمانده نیروی انتظامی سیرجان، مردم به خودروی آن ها و هم چنین کامیون حمله کرده و مسئولین شهرستان و مأمورین نیروی انتظامی را مورد ضرب و شتم قرار دادند. هم زمان با این حرکت، نیروی انتظامی و گارد ضدشورش اقدام به پرتاب گاز اشک آور به سوی مردم کردند که موجب درگیری میان مردم و نیروهای انتظامی شد. به دنبال این درگیری ها مأمورین نیروی انتظامی، مستقیماً به سوی مردم تیراندازی کردند. گزارش های متفاوتی در مورد تعداد جان باختگان و زخمی های سیرجان گزارش شده است. در این درگیری ها ده ها تن زخمی و دست کم ۵ نفر کشته شده اند. مردم خشمگین تعدادی از خودروهای نیروی انتظامی را به آتش کشیدند. اما اخیراً در گزارش ها آمده که با جان باختن تنی چند از زخمی ها، تعداد جان باختگان به 10 نفر رسیده است.

این اقدام جسورانه مردم سیرجان، حرکت مهمی در مخالفت با اعدام محسوب می شود

از نظر شمار صدور و اجرای احکام اعدام در سطح جهان، ایران، با جمعیتی حدود هفتاد و پنج میلیون نفر، در رده دوم پس از چین، با جمعیت بیش از یک میلیارد و سیصد میلیون نفر، قرار دارد و دادگاه های حکومت اسلامی برای تعداد قابل توجهی از جرایم به صدور حکم اعدام مبادرت می کنند

در اگن کشور، صدور حکم اعدام برای مجرمان نوجوان نیز رواج دارد که همراه با کثرت اعدام ها و اجرای مجازات هایی که برخی حقوقدانان به استناد معاهدات بین المللی، آن ها را ظالمانه و غیرانسانی می دانند تازه ترین آماري که در 28 آذر 1388 برابر با 19 دسامبر 2009، انتشار گرفته حاکی از آن است که حکومت اسلامی ایران در یک سال گذشته، دست کم 346 نفر را اعدام کرده است.

تعطیلی بازداشتگاه مخوف کهریزک

علی خامنه ای، رهبر حکومت اسلامی، مجبور شد در یک اقدام بی سابقه دستور تعطیلی بازداشتگاه مخوف کهریزک را صادر کند. سازمان قضایی نیروهای مسلح حکومت اسلامی ایران نیز با صدور بیانیه ای به جان باختن سه بازداشتی کهریزک به عنوان «قتل عمد»، اقرار کرده است.

سازمان قضایی نیروهای مسلح در اطلاعیه خود با شرح مفصلي از روند بررسی پرونده جان باختگان در بازداشتگاه کهریزک، نوشته است که به دنبال وقوع حوادث و ناآرامی های پس از انتخابات، از تاریخ 25 خرداد ماه تا 2 تیر ماه، تعداد 22 متهم و در تاریخ 19 تیر ماه، تعداد 125 متهم با دستور مقام قضایی به بازداشتگاه کهریزک اعزام شده اند. با شناسایی همه متهمان اعزامی به بازداشتگاه کهریزک در جریان حوادث بعد از انتخابات، با آنان تماس گرفته شد و 98 نفر شکایت خود را به دادسرای نظامی تهران اعلام کردند و مصدومان به پزشکی قانونی معرفی شدند. 51 نفر از 98 نفر یادشده با «پرداخت خسارت و دلجویی» از پیگیری شکایت خود دست کشیدند.

اطلاعیه سازمان قضایی نیروهای مسلح سپس با اشاره به ج ان باختن 2 نفر از بازداشت شدگان، به نام های محسن روح الامینی، امیر حوادثی فر و محمد کامرانی و شکایت اولیاء دم نوشته که تحقیقات جامعی از متهمان، شهود و مطلعین صورت گرفت و پزشکی قانونی در نظریه خود ضمن رد فووت نام بردگان به دلیل ابتلاء به بیماری مننژیت، با ت ایید وجود آثار متعدد ضرب و جرح بر روی اجساد، علت درگذشت متوفیان را مجموع صدمات وارده اعلام کرده است.

اطلاعیه یادشده سپس با استناد به تحقیقات به عمل آمده، بازداشتگاه کهریزک را به لحاظ زیستی، بهداشتی و تغذیه دارای شرایط نامناسب توصیف کرده است. این جان باختگان و مصدومان نیز بدون رسیدگی های لازم پزشکی در کنار برخی افراد سابقه دار و شرور نگهداری شده اند. ظرفیت محدود بازداشتگاه نیز سبب شده که تعداد زیادی از دستگیرشدگان در فضایی محدود و وضعیتی سخت، ایام بازداشت خود را سپری کرده اند. برخوردهای ناهنجار و تشییات بدنی مأمورین نیز این شرایط بد را تشدید کرده است.

این اطلاعیه می گوید که از 22 نفری که از رده ها و قسمت های مختلف نیروی انتظامی و افراد مرتبط، به عنوان متهم تحت تعقیب قرار گرفته اند نهایتاً، 12 نفر را مجرم شناخته و برای آنان کیفرخواست صادر کرده است. برای سه نفر از این عده که از شاغلان بازداشتگاه کهریزک بوده اند، به اتهام مشارکت در ایراد ضرب و جرح منجر به قتل عمد سه نفر، درخواست مجازات شده است.

اطلاعیه سازمان قضایی نیروهای مسلح نامی از سه متهم اصلی قتل های بازداشتگاه کهریزک و سایر متهمان نمی برد. این در حالی است که قوه قضاییه حکومت اسلامی ایران در ماه های اخیر، چندین دور محاکمه وزرا و عناصر مهم سابق حکومت، فعالان سیاسی، اجتماعی، روزنامه نگاران، وبلاگ نویسان و دیگر معترضان را برگزار کرده و از رادیو و تلویزیون دولتی ایران نیز آنچه که «اعترافات منهدمان انقلاب مخملی» خوانده شده اند، پخش کرده است.

در حوادث پس از کهریزک، بیش از همه نام سعید مرتضوی، دادستان وقت تهران بر سر زبان ها بوده است. مخالفان نقش او در جنایات کهریزک را کلیدی می دانند. مرتضوی در حال حاضر به معاونت دادستانی کل کشور منصوب شده و دولت احمدی نژاد نیز وی را با حفظ سمت به ریاست کمیته مبارزه با قاچاق ارز و مواد مخدر گمارده است. در هفته های اخیر، مرگ مشکوک و نابهنگام پزشک جوان بازداشتگاه کهریزک بار دیگر بر پیچیدگی پرونده این بازداشتگاه افزود. گرچه گفته می شد که وی به دلیل داشتن اطلاعاتی از جزئیات جنایات در کهریزک زیر فشار و تهدید بوده است، اما فرماندهان نیروی انتظامی اصرار دارند که مرگ او را ناشی از خودکشی نشان دهند.

اعتراض جهانی به سرکوب ها و جنایات حکومت اسلامی

در جریان اعتراض ها چند ماه اخیر، بیش از چهار هزار نفر از معترضان بازداشت شده اند. لیست اسامی 72 جان باخته که در تیراندازی نیروهای انتظامی و امنیتی به سوی تظاهر کنندگان حداقل 72 نفر کشته شده اند، در رسانه های انتشار یافته است.

نیروهای امنیتی، ضدشورش، سپاه، بسیج، لباس شخص ها و غیره روز یک شنبه 27 دسامبر 2009، تظاهرکنندگان را به شدت مورد ضرب و شتم قرار دادند و در تیراندازی های مستقیم مأموران امنیتی به سوی مردم، ده ها نفر را کشتند و هم چنین شمار نامعلومی زخمی کردند. در برخی از شهرهای دیگر نیز تعدادی از مردم در درگیری با نیروهای انتظامی، زخمی و دستگیر شده اند. اما مردم معترض با شهادت بی نظیری در خیابان های تهران، بعضاً نیروهای ضدشورش را فراری دادند، به چند مرکز نیروهای سرکوبگر حمله کردند و تعدادی از موتورها و ماشین های آن ها را به آتش کشیدند. اعتراضات مردم، هم چنان ادامه دارد. مأموران حکومتی صدها نفر را بازداشت نموده اند.

شدت خشونت نیروهای سرکوبگر حکومت اسلامی، واکنش های بین المللی را به دنبال داشت و علاوه بر نهادهای بین المللی مانند عفو بین الملل، کمیسیون عالی حقوق بشر سازمان ملل، و سازمان اتحادیه اروپا و بریتانیا، مقامات ارشد کشورهای آمریکا، آلمان، فرانسه، هلند، کانادا، ایتالیا و چند کشور دیگر نیز اقدامات وحشیانه پلیس ایران را محکوم کرده اند. در روزهای پایانی، دولت های غرب، جنایات حکومت اسلامی را محکوم کردند. فرانکو فراتینی، وزیر خارجه ایتالیا، اعلام کرد که رم از دیگر کشورهای اروپایی خواسته است با احضار سفیران ایران، اعتراض خود را نسبت به سرکوب خونین تظاهرکنندگان ایرانی در روز 27 دسامبر 2009، اعلام کنند.

کمیسیون عالی حقوق بشر سازمان ملل نیز با صدور بیانیه ای خشونت نیروهای حکومتی علیه معترضان در روز 27 دسامبر را محکوم کرد و خواستار پایان بخشیدن به سرکوب معترضان از سوی حکومت اسلامی شد. ناوی پبلی، کمیسیون عالی حقوق بشر سازمان ملل، گفت: «من از این همه کشته، زخمی و دستگیری شوکه شده ام.» وی، تصریح کرد: «اطلاعات موجود بار دیگر نشان می دهد که نیروهای امنیتی و شبه نظامیان بسیجی دست به خشونت بیش از حد زده اند.»

در بیانیه اتحادیه اروپا که از سوی سوئد، ریاست دوره ای آن صادر شده، آمده است که این اتحادیه «استفاده از خشونت علیه معترضانی که در پی دستیابی به خواسته خود مبنی بر آزادی بیان و حق تجمع مسالمت آمیز هستند را محکوم می کند.» به گفته این اتحادیه، «آزادی بیان و حق برگزاری اجتماعات مسالمت آمیز از جمله حقوق جهانی محسوب می شوند که باید مورد احترام دولت ها قرار گیرند. به کارگیری زور و بازداشت خودسرانه تظاهرکنندگان به نقض این حقوق اساسی دامن می زند.»

دبوید میلیبند، وزیر امور خارجه بریتانیا، با واکنش به وقایع روز 27 دسامبر در ایران، اقدام نیرو ای امنیتی در سرکوب تظاهرکنندگان ایرانی را «آزار دهنده» توصیف کرده و گفته است: «مرگ دردناک معترضان در ایران بار دیگر نشان می دهد که حکومت اسلامی ایران چگونه با اعتراض ها برخورد می کند.»

از سوی دیگر، روسیه که رابطه اقتصادی، سیاسی و حتا نظامی تنگاتنگ و نز دیکی با حکومت اسلامی ایران دارد، گفته است از آخرین تحولات داخلی ایران ابراز نگرانی کرد و خواستار «خوبیشتنداری» برای اجتناب از تشدید خشونت ها در این کشور شد. وزارت امور خارجه روسیه، در بیانیه ای تاکید کرد: «ما از وقایعی که در روزهای اخیر در ایران رخ داده است نگران هستیم.»

هم چنین سفرای ایران در کشورهای فرانسه و سوئد، به دلیل حوادث اخیر به وزارت خارجه این دو کشور احضار شدند. وزارت امور خارجه فرانسه سه شنبه 29 دسامبر، سفیر ایران در پاریس را برای «ابراز نگرانی از تحولات اخیر در ایران» احضار کرده است. این برای دومین مرتبه در یک هفته گذشته است که سفیر ایران در پاریس به وزارت خارجه فرانسه احضار می شود.

هم چنین سفیر حکومت اسلامی در سوئد، به وزارت امور خارجه این کشور فراخوانده شده و نگرانی های استکلام از وضعیت ایران را به وی ابلاغ شده است.

«سیلسلیا جولین»، سخنگوی وزارت امور خارجه سوئد به خبرگزاری فرانسه گفته که «فرانک بیلفراج»، وزیر مشاور در امور خارجه سوئد با سفیر ایران ملاقات و «نگرانی های جدی درباره جدیدترین تحولات ایران» را ابلاغ کرد.

اخبار و وقایع اعتراضات 27 دسامبر مردم ایران، در رسانه های بین المللی نیز انعکاس گسترده ای داشت و برخی از مفسریت و تحلیل گران روزنامه های بین المللی، از فروپاشی حکومت اسلامی و انقلاب در این کشور سخن رانده اند. گاردین: «دولت ایران در پی اعتبار کردن خویش نزد مردمش نیازی به کمک خارجی ندارد.» تایمز لندن: «ایران در آستانه انقلاب قرار گرفته است.» واشنگتن پست: «معترضان با شعارهای خود علیه رهبری رو درروی ولی فقیه قرار گرفته اند.» واشنگتن پست، 28 دسامبر 2009، درباره تظاهرات روز یکشنبه نوشت: «تظاهرکنندگان در روز یکشنبه به نواحی مرکزی تهران ریختند و در مقابل نیروهای امنیتی که به شدت در پی پراکنده کردن جمعیت بودند، به مبارزه دست زدند. پلیس می گوید 300 «اعتشاشگر» دستگیر و 10 افسر پلیس زخمی شده اند.

در حالی که نقاط مرکزی شهر در هاله ای از دود و گازهای اشک آور فرو رفته بود، تهران صحنه جنگ تن به تن میان نیروهای امنیتی و معترضان بود. به گفته شاهدان، در یکی از صحنه ها، اعضای شبه نظامیان بسیجی طرفدار دولت هنگام عبور از روی موانع ایجاد شده از سوی معترضان، به شلیک گلوله دست زدند. در جاهای دیگر، معترضانی که در گذشته تنها به فرار از دست نیروهای ضدشورش می پرداختند، شروع به مبارزه و حمله کرده و با پرتاب سنگ خودروهایشان به استقبال نظامیان رفته اند.»

تحلیل مایکل بینتون، مفسر تایمز از تظاهرات های تهران، سه شنبه 29 دسامبر 2009، با عنوان «فروپاشی انقلاب نزدیک می شود»: «مایکل بینتون، می نویسد: «یک شورش چه وقت به انقلاب تبدیل می شود؟ در طول تاریخ، راهبیمانی ها، تظاهرات و شورش ها جمعیت را به خیابان ها کشانده و دولت ها را تهدید کرده اند. در اغلب کشورها، یک سرکوب سریع همراه با سازش های سیاسی، معمولاً به مهار ناآرامی های مردمی منجر می شود. اما هنگامی که خشونت، خشم و سرکوب شدید می شود و دولت ها کنترل خود را از دست می دهند، نقطه فروپاشی فرا می رسد و انقلاب آن سرزمین را در بر می گیرد. آیا ایران به نقطه فروپاشی رسیده است؟»

از سوی دیگر، طبق گزارشات در جریان اعتراضات ضدحکومتی روز چهارشنبه 9 دی ماه در دانشگاه آزاد مشهد، دو دانشجویان خود را از دست دادند.

در حالی که بیش از 2 هزار دانشجوی دانشگاه آزاد مشهد در محکومیت سرکوب وحشیانه و کشتار مردم معترض در جریان اعتراضات ضدحکومتی روز یکشنبه 6 دی ماه تجمع اعتراضی برگزار کرده بودند، ماموران امنیتی و بسیجی حکومت به شیوه وحشیانه ای به آنان یورش بردند.

در جریان یورش وحشیانه ماموران به تجمع اعتراضی شکل گرفته 2 تن از دانشجویان که به وسیله چاقو مورد حمله قرار گرفته بودند جان خود را از دست دادند، دست کم 10 دانشجو به شدت مجروح و بیش از 40 تن دیگر از آنان بازداشت و به مکان های نامعلومی انتقال یافته اند.

آمارهای متفاوتی درباره جان باختگان روز یکشنبه 6 دی 1388 برابر با 27 دسامبر 2009، از 10، 15 تا 37 تن گزارش شده است.

خبرگزاری جمهوری اسلامی «ایرنا»، در بولتن ویژه ای، شمار کشته شدگان روز یکشنبه 27 دسامبر در شهرهای ایران را 37 نفر اعلام کرد. این در حالی است که مسئولین حکومتی، پیش تر تعداد کشته شدگان در تهران را هفت نفر و در تبریز چهار تن ذکر کرده بودند.

گزارش کانال N24 آلمان

بنا به گزارش کانال N24 آلمان، که عمدتاً اختصاص به اخبار روز جهان و تفسیر آن ها دارد، با پخش اخبار و وقایع روزهای 26 و 27 دسامبر ایران، اعلام کرد که شمار قابل توجهی از مقامات مهم سیاسی و امنیتی حکومت اسلامی ایران، در روزهای گذشته یا از کشور خارج شده و به غرب پناهنده شده اند؛ و یا در پی کسب ویزا و خروج از کشور بوده اند. در عین حال، به نقل از برخی مقاماتی که کانال N24 به آن ها اشاره کرده و خود را به اروپا رسانده اند نقل شده است که علی خامنه ای برای گرفتن تصمیم به عقب نشینی سخت تحت فشار است و گزارش های اطلاعاتی و امنیتی که اخیراً در اختیار وی قرار گرفته روی ضرورت فوری عقب نشینی تاکید دارند. همین افراد مدعی شده اند که افراد که به نام لباس شخصی معرفی می شوند همگی افراد منتخب و دوره دیده سپاه پاسداران هستند که در یک واحد ضربت متمرکز تحت فرماندهی سردار «وحید» انجام وظیفه می کنند. سردار وحید در بیت رهبری سمت منشی ویژه رهبر را دارد و در عین حال رییس دفتر مجتبی خامنه ای است.

رکود اقتصادی 2009 و افزایش بی کاری در جهان

بحران اقتصادی که از سال 2008 تشدید شد در سال 2009 نیز ادامه پیدا کرد و تمام ابعاد زندگی مردم جهان را دچار مخاطره کرد. پی آمدهای این بحران با تفاوت هایی در چهار گوشه دنیا در کشورهای مختلف هر روز، هر هفته و هر ماه به شکل های گوناگون سر باز می کند. تاکنون دولت ها، در تلاش بوده اند که با یافتن راهکارهایی این بحران را مهار کنند. دولت ها، میلیاردها دلار را با «دست و دل بازی بی سابقه ای» به تصویب رسانده و این مبالغ کلان را در اختیار مدیران و روسای مراکز و صنایع بحران زده قرار داده اند. مدیران برنامه ریزی اقتصاد کلان راه حل های مختلفی را ارائه کرده و به وسیله مقامات و مدیران کارگزاران مالی، از دولت ها گرفته تا مراکز تولیدی، اقتصادی، موسسات مالی، بانک ها و... به اجرا گذاشته اند، اما به نظر می رسد بحران اقتصادی هم چنان باقی است. هر ماه بر شمار بی کارشدگان افزوده می شود.

آمارهای مربوط به سه ماهه نخست سال 2009، حاکی از آن است که بحران اقتصادی هزارن نفر را در سراسر جهان بی کار کرده و از این طریق پیامدهای بزرگ اقتصادی، سیاسی و اجتماعی برای جوامع مختلف به همراه آورده است. چند نمونه خیری حاکی از آن است که «رویال بانک اسکاتلند» بزرگ ترین بانک بزرگ انگلیس است 20 هزار کارمند خود را اخراج می کند، شرکت خودرو سازی نیسان 20 هزار نیروی کار در سراسر جهان را به دلیل کاهش شدید فروش محصولات خود اخراج می کند، شرکت ژاپنی شارپ، سازنده لوازم برقی از قصد خود برای حذف 1500 فرصت شغلی در کارخانه های خود خبر داد، شرکت پاناسونیک برای کاهش هزینه هایش 15 هزار نفر از کارمندانش را اخراج می کند و 27 کارخانه خود را در سراسر جهان تعطیل می کند، شرکت رایانه ای آی.بی.ام بیش از 2800 تن از کارکنان آمریکایی خود را اخراج می کند، شرکت سونی ژاپن قصد دارد 16 هزار کارگر خود را اخراج کند، شرکت موتورلای آمریکا هزار تن از کارکنان خود را اخراج می کند، اوضاع بحرانی اقتصاد آمریکا وال استریت را با بحران چند عنوان ذکر شده در بالا نمونه ای از خروار است که در طول سال 2009 در صدر خبرهای رسان های جهان قرار گرفته.

در عرصه اقتصاد، بی کاری تنها به کاهش درآمد خانوارها و به تبع آن کاهش قدرت خرید آن ها محدود نمی ماند، بلکه راه را برای آسیب های اجتماعی هموارتر می کند.

در حوزه سیاسی نیز دولت ها و سیاست گذاران، اهمیتی به وضعیت دشوار بی کاران و خانواده آن ها نمی دهند و عمدتاً راهکارهایشان برای جلوگیری از بحران سرمایه داری، معطوف به صنایع و بانک ها و بازارهای بورس و غیره است. از سوی دیگر، برای کاهش بحران به شوک درمانی، بی کارسازی ها و کاهش دست مردها، از جمله برنامه های نجات اقتصادی است که فشار آن نیز عمدتاً بر دوش مزدبگیران است.

در حوزه اجتماعی نیز پیامدها و آثار بی کاری ناشی از بحران اقتصادی، هولناک تر است و در نهایت به افزودن میلیون ها فقیر جدید به شمار فقرای قبلی جهان انجامیده است. در گزارش بانک جهانی، تأکید شده است که بحران جهانی و بی کاری و فقر ناشی از آن، نرخ مرگ و میر نو زادان می دهد و هر سال بالغ بر 400 هزار کودک دیگر بر شمار کودکانی که قبلاً می مردند، می افزاید.

بحران اقتصادی وضعیت حقوق بشر را بدتر کرده است

سازمان عفو بین الملل، در سالانه خود هشدار داده که بحران اقتصادی باعث شده است که وضعیت حقوق بشر در جهان به مراتب بدتر شود.

این سازمان در گزارش سال 2009 خود تأکید کرده است که بحران اقتصادی نه تنها توجه را از موارد نقض حقوق بشر در دنیا کاسته، بلکه مشکلات جدیدی را نیز به وجود آورده است.

بنابر گزارش سازمان عفو بین الملل، افزایش قیمت ها به معنای آن است که میلیون ها نفر در آفریقا و آسیا برای فراهم کردن اساسی ترین مایحتاج روزانه خود دست و پا می زنند و هرگونه اعتراض آن ها با سرکوب شدید مواجه می شود این گزارش می افزاید درگیری های سیاسی به آن معناست که مردم جمهوری دموکراتیک کنگو، کره شمالی، نواز غزه و دارفور به شدت زجر می کشند.

در این گزارش چهارصد صفحه ای که از مجموع 157 کشور جمع آوری شده، آمده است که تلاش برای احیای اقتصاد جهان، وضعیت حقوق بشر را تحت الشعاع قرار داده است.

به گفته این سازمان، این فقیرترین مردم جهان هستند که بار بحران اقتصادی را به دوش می کشند و میلیون ها نفر با عدم امنیت و هتک آبرو مواجه هستند. کارگران مهاجر در چین، بومیان آمریکای لاتین و بعضی از کشورهای آفریقایی به شدت تحت تأثیر قرار گرفته اند و اگر نسبت به وضعیت خود اعتراض کنند، با خشونت مواجه می شوند.

آیرین خان، دبیرکل سازمان عفو بین الملل گفت: «مجموعه ای از مشکلات اجتماعی، مالی و سیاسی از وضعیت حقوق بشر یک بمب ساعتی ساخته است که هر لحظه ممکن است منفجر شود.» وی اضافه کرد: «اگر دولت ها نتوانند با نقض حقوق بشر که فقر را تشدید می کند مبارزه کنند و نتوانند به درگیری های مسلحانه که موجب خشونت بیش تر می شود خاتمه

ده ند، احیای اوضاع اقتصادی نه تداوم خواهد داشت و نه ممکن خواهد بود»

گزارش عفو بین الملل درباره آفریقا به سه منطقه جنگی اصلی اشاره می کند: جمهوری دموکراتیک کنگو، سومالی و سودان. در این گزارش، در مورد آسیا آمده است که با افزایش قیمت کالاهای اساسی، به طور کلی منطقه بیش تر در گودال فقر فرو رفته است.

گزارش سازمان عفو بین الملل به افزایش تلفات غیرنظامی، سوء استفاده مقامات دولتی در افغانستان و بی جا شدن بیش تر از یک میلیون نفر در پاکستان اشاره کرده است. این گزارش به نقل از دفتر امنیتی سازمان های غیردولتی افغانستان می نویسد که در نتیجه حملات شورشیان و عملیات نیروهای بین المللی در سه ماه نخست سال 2009، 342 غیرنظامی در افغانستان کشته شدند. وزارت صحت افغانستان گزارش داده است که از 29 میلیون جمعیت برآورد شده در افغانستان، 9 میلیون نفر با کمبود غذا روبرو هستند و بدین ترنمی آنان در معرض امراض مسری و فصلی قرار دارند.

گزارش سازمان عفو بین الملل، هم چنین می نویسد که حدود سیصد هزار افغان به دلیل جنگ ها و خشک سالی مجبور به ترک خانه هایشان شدند. شماری از بی جاشدگان صدها کیلو متر را برای رسیدن به اردوگاه های واقع در نزدیکی هرات و کابل پیموده اند و آنان با کمکی از سوی نهادهای بین المللی دریافت نکرده اند و با کمک ها بسیار ناچیز بوده است در کره شمالی، میلیون ها نفر با گرسنگی روبرو هستند و هنگامی که سعی می کنند از کشور فرار کنند، بازداشت شده و به اردوگاه های کار اجباری فرستاده شده و شکنجه می شوند.

گزارش سازمان عفو بین الملل، با اشاره به حمله نظامی اسرائیل به نوار غزه در روزهای آخر دسامبر 2008 و اوایل 2009، نوشته که این جنگ تعداد زیادی قربانی غیرنظامی داشته و ساخت دیوار مرزی به دور این منطقه مشکلات بسیاری در زمینه بهداشت و سلامتی به وج ود آورده است. این جنگ هم چنین فقر و سوء تغذیه برای یک میلیون و نیم نفر به همراه داشته است.

در ایران، عراق، یمن و عربستان سعودی حکم اعدام به طور روزافزون اجرا شده است. زنان با تبعیض شدید روبرو هستند و بسیاری از آن ها توسط همسران و اقوام مرد خود مورد رفتار خشونت آمیز قرار می گیرند.

در گزارش سازمان عفو بین الملل آمده که غیرنظامیان بهای زیادی را در جریان درگیری بین نیروهای ارتش روسیه و گرجستان پرداختند. صدها نفر کشته و 200 هزار نفر بی خانمان شدند.

بسیاری از کشورها حقوق پناهیجویان را زیر پا گذاشته و آن ها را با این که احتمال داشت در کشورشان مجازات شوند، به آن جا بازگردانند.

آزادی بیان در کشورهایی چون بلاروس، ازبکستان، ترکمنستان و دیگر کشورهای آسیای میانه به شدت محدود است بنا بر گزارش سازمان عفو بین الملل، در ایالت متحده آمریکا حکم اعدام هنوز اجرا می شود و نگرانی درباره زندانیان گوانتانامو هنوز وجود دارد... در هائیتی و نیکاراگوئه زنان با خشونت و آزار جنسی روبرو هستند. این در حالی ست که سقط جنین در این کشورها ممنوع است و بسیاری از زنان از ترس مجازات سکوت کرده و حتا به مقامات گزارش نمی کنند که مورد تجاوز جنسی قرار گرفته اند.

عفو بین الملل، هم چنین اشاره می کند که خشونت بین دار و دسته های خیابانی در بعضی از کشورهای آمریکای جنوبی به شدت رو به افزایش است و در گواتمالا و برزیل شواهدی مبنی بر دست داشتن پلیس در قتل جنایتکاران وجود دارد

سال مرگ بار برای روزنامه نگاران

کمیته حمایت از روزنامه نگاران، در گزارش سالانه خود با اعلام این که در سال ۲۰۰۹ دست کم ۶۸ روزنامه نگار در سراسر جهان هنگام انجام فعالیت حرفه ای خود جان باخته اند، از «درگذشت مشکوک» امیدرضا میرصیافی، ویلاک نویس ایرانی، در زندان اوین نیز به عنوان یکی از این موارد یاد کرده است.

بر اساس آمار اعلام شده از سوی کمیته حمایت از روزنامه نگاران که مقر آن در نیویورک است، سال ۲۰۰۹ مرگ بارترین سال برای روزنامه نگاران در سراسر جهان بوده و شمار تلفات کارکنان رسانه ها در این سال حتا از سال ۲۰۰۷ و اوج حوادث جنگ آمریکا و متحدانش در عراق، بیش تر بوده است.

بر اساس این آمار، شمار تلفات کارکنان رسانه های خبری در سال ۲۰۰۹ در مقایسه با سال پیش از آن حدود ۶۰ درصد افزایش یافته و از ۲۲ مورد به ۶۸ مورد رسیده است.

این در حالی است که کمیته مزبور می گوید علاوه بر این تعداد ۲۰ مورد دیگر از مرگ روزنامه نگاران در سال ۲۰۰۹ به ثبت رسیده که هنوز مشخص نیست که آیا مرگ این عده در ارتباط با فعالیت حرفه ای آن ها بوده یا خیر.

در گزارش سالانه این سازمان غیردولتی حامی روزنامه نگاران در جهان، هم چنین آمده است که در سال جاری میلادی تنها در جریان خشونت ها در فیلیپین بیش از ۲۰ نفر از کارکنان رسانه ها جان خود را از دست داده اند.

این گزارش با بی سابقه توصیف کردن ابعاد قتل عام کارکنان رسانه ها در فلیپین می افزاید: «تنها در یک مورد در ماه نوامبر در جریان درگیری های خشونت آمیز میان گروه های سیاسی رقیب یازده نفر از کارکنان رسانه ها در این کشور به صورت وحشیانه ای به قتل رسیدند.»

در سال ۲۰۰۹، پس از فلیپین، کشور سومالی از نظر شمار تلفات روزنامه نگاران و خبرنگاران در رده دوم قرار گرفته است. دستکم ۹ خبرنگار محلی در حال پوشش رویدادهای خشونت بار این کشور در سال جاری کشته شده اند.

جوتل سایمون، مدیر این کمیته، درباره وضعیت روزنامه نگاران در سال جاری میلادی گفته است: «سال ۲۰۰۹ به تنهایی برای کارکنان رسانه ها سال فاجعه باری بود، ولی در عین حال این وضعیت نمایانگر ادامه روند دیرینه اعمال فشار، خشونت و سرکوب کارکنان رسانه هاست.»

کمیته حمایت از روزنامه نگاران از سال ۱۹۹۲ اقدام به جمع آوری اطلاعات و آمار مربوط به مرگ کارکنان رسانه ها و روزنامه نگاران و انتشار آن کرده است.

بیان آزادی مطبوعات در سال ۲۰۰۹

گزارشگران بدون مرز، نوشت، سال ۲۰۰۹ با دو رویداد مهم در خاطره ها خواهد ماند: بزرگ ترین کنشزار روزنامه نگاران در یک روز؛ به قتل رسیدن ۲۰ تن از حرفه کاران رسانه ها به دست شبه نظامیان فرماندار یک ایالت جنوبی در فلیپین. و موج دستگیری و محکومیت گسترده روزنامه نگاران و وب نگاران در ایران پس از اعتراض به تقلب و تخلف در برگزاری محمود احمدی نژاد در انتخابات ۲۲ خرداد.

نزدیک به ۱۶۰ روزنامه نگار در سراسر جهان، برای فرار از زندان و یا مرگ و گاه در شرایطی پر هزینه مجبور به ترک کشور خود شده اند. عکاس خبرنگاران ایرانی برای فرار از بازداشت و شکنجه از مرزها می گذرن. د تا به ترکیه یا یکی دیگر از کشورهای همسایه پناه برند. خبرنگاران رادیو سومالی مرزها را پشت سر می گذارند تا از مرگ حتمی نجات یابند. این حرفه کاران گزارشی هستند که به هر وسیله ای می خواهند به سکوت وادارشان کنند. زان فرانسوا زولیار، دبیر اول گزارشگران بدون مرز، به مناسبت انتشار بیان ۲۰۰۹ اعلام کرد: «در سال ۲۰۰۹ جنگ و انتخابات دو تهدید جدی علیه روزنامه نگاران بوده اند. پوشش خبری منازعات و جنگ بیش از پیش به کاری دشوار تبدیل شده است. روزنامه نگاران به عنوان هدف نشانه گرفته می شوند و خطر به قتل رسیدن و یا ر بوده شدن تهدیدشان می کند. اما انجام وظیفه گزارشگری در کارزارهای انتخاباتی نیز به کاری خطرناک تبدیل شده است و می تواند خبرنگار را به زندان و یا بیمارستان هدایت کند. در سال ۲۰۰۹ در کشورهای غیر دموکراتیک، خشونت های پسا انتخاباتی علیه خبرنگاران به ویژه پر اه میت بوده اند.

«نکته قابل تاکید دیگر آن که وبلاگ نویسان و سایت های اینترنتی بیش از پیش قربانی سانسور و سرکوب می شوند. امروز این امر پدیده ای عملا پدیده ای فراگیر در همه کشورهاست. هر بار که اینترنت و یا رسانه های جدید (تلفن همراه و شبکه های اجتماعی) نقشی تکمیلی در انتشار اطلاعات بر عهده می گیرند با سرکوب و باتوم روبرو می شوند. «نگرانی اصلی ما در سال ۲۰۰۹، مهاجرت جمعی روزنامه نگاران از کشورهای سرکوبگر مانند ایران و سریلانکا است. مسئولان حکومتی در این کشورها دریافته اند که با وادار کردن روزنامه نگاران به ترک کشور کثرت گرای و میزان انتقاد از قدرت حاکم را کاهش می دهد. این سیاستی خطرناک است که باید به شکل جدی آن را افشا و محکوم کرد»

اتحادیه اروپا و مساله پناهندگان

در سال 2009، صد هزار نفر به دلیل جنگ و خشونت های دولتی از کشور خود گرفته اند، در مسیر خود علاوه بر این که دچار ده ها مشکل شده اند، اما هنگامی که خود را به کشورهای پناهنده پذیر غرب نیز رسانده اند یا اخراج شده اند و یا باید سال ها در کمپ های پناهندگی انتظار و دلهره بکشند.

اتحادیه اروپا نتوانست سیاست انسانی را در برابر آوارگان و پناهندگان اتخاذ کند. در نشست استکهلم که در ماه دسامبر توسط روسای دولت های عضو اتحادیه اروپا برگزار شد، سیاست جدید ضدپناهندگی خود را به تصویب رساندند. بر اساس این قوانین، اروپا سیاست های ضدپناهندگی خود را بر محور همکاری با کشورهای متمرکز می کند که در مسیر ترانزیت شمال آفریقا قرار دارند تا آوارگان را از دریای میانه به این کشورها باز گرداند، یعنی به کشورهایی که در آن آوارگان از امنیت برخوردار نیستند و همواره حقوق انسانی شان پایمال می شود.

مرگ حدود پنجاه زن و مرد پناهنده افغانی در شهر کوئته

برای نمونه در اوایل آوریل 2009، خیر مرگ دردناک چهل یا به روایتی پنجاه زن و مرد و کودک افغان در شهر کوئته پاکستان که به وسیله قاچاقچیان انسان در یک کانتینر جاسازی شده بودند تا به طور غیر قانونی وارد ایران شوند، بسیار تکان دهنده بود. این گروه که از قندهار به کوئته آورده شده بودند تا از آن جا به ایران منتقل شوند، به دلیل کمبود هوای تنفسی در کامیون خفه شدند. گفته می شود تعدادی از بازماندگان این حادثه نیز در بیمارستان جان خود را از دست دادند. یکی از مطبوعات نوشته بود که این نوع حوادث معمولا سر و صداک زیادی پیدا نمی کنند چرا که به امری مع مولی تبدیل شده اند. گرچه مطبوعات ایران نوشته اند که اخیرا پلیس پاکستان با سختگیری بیش تری از عبور غیرمجاز به سمت ایران جلوگیری می کند، با این حال اخبار پراکنده نشان می دهند که ورود غیرقانونی افغان ها به ایران کمکان ادامه دارد. همین هفته گذشته به گزارش نشریات ایران صد و چهل و پنج افغانی در استان یزد به جرم ورود غیرقانونی به ایران دستگیر شده اند. حکومت اسلامی، به طور وحشیانه ای پناهندگان افغانی را دستگیر کرده و به جنگ و جهنم افغانستان می فرستد. عبدالحی سحر می گوید هزینه قاچاق انسان از شهر کابل تا ایران معمولا معادل پانزده هزار افغانی است و ویزای ایران در کابل به قیمت هزار دلار آمریکائی معامله می شود.

مجازات اعدام در جهان

متاسفانه هنوز ۵۲ کشور در سراسر جهان مجازات اعدام را در قوانین خود دارند و دست به قتل «قانونی» می زنند. رکورد اعدام در دست ایران و چین است. چین با بیش از ۱۵۰۰۰ مورد و ایران با بیش از ۲۰۰ مورد اعدام صدرنشین جدول اعدام هستند.

امسال روسیه قدم مهمی برداشت و مجازات اعدام را لغو کرد. روسیه عضو شورای اروپاست و نیز کنوانسیون حقوق بشر اروپا را امضاء کرده، برای همین حکم اعدام نمی تواند در روسیه صادر و اجرا شود.

«بحران خاموش»: سالانه حدود ۲۰۰ هزار نفر را به کام مرگ می کشد

«مجمع جهانی امور انسان دوستانه» در نخستین گزارش جامع خود درباره تغییرات آب و هوایی در جهان اعلام کرد، جهان هم اینک در میانه یک «بحران خاموش» قرار دارد، که سالانه حدود ۲۰۰ هزار نفر را به کام مرگ می کشد. به گزارش شبکه خبری سی ان ان «مجمع جهانی امور انسان دوستانه» که ریاست آن را «کوفی عنان» دبیرکل پیشین سازمان ملل متحد برعهده دارد، با انتشار گزارشی در باره پیامدهای گرم شدن تدریجی هوای کره زمین اعلام کرد، زندگی بیش از ۲۰۰ میلیون نفر در جهان هم اکنون به طور جدی تحت تاثیر تغییرات آب و هوایی قرار گرفته است و انتظار می رود این میزان تا سال ۲۰۳۰ به دو برابر افزایش یابد.

دبیرکل پیشین سازمان ملل متحد به شبکه خبری سی‌ان‌ان، گفت: «برای نخستین بار ما تلاش می‌کنیم، توجه جهانیان را به این مساله جلب کنیم که تغییرات آب و هوایی چیزی نیست که باید در انتظار وقوع آن نشست. بلکه این پدیده هم اکنون نیز زندگی شمار زیادی از انسان‌ها را در سراسر جهان تحت تأثیر خود قرار داده است.»

به اعتقاد دبیر کل پیشین سازمان ملل متحد، مهاجرت انسان‌ها از مناطقی که تحت تأثیر پیامدهای تغییرات آب و هوایی غیرقابل سکونت شده‌اند، یک موضوع امنیتی است که باید از سوی شورای امنیت سازمان ملل متحد مورد بررسی قرار گیرد. وی هم چنین از تغییرات آب و هوایی به عنوان تهدیدی جدی برای امنیت، بهداشت و تغذیه در سراسر جهان نام برد و افزایش ترس‌های سیاسی را نیز به عنوان پیامد دیگر این پدیده دانست.

در گزارش «مجمع جهانی امور انسان‌دوستانه» درباره تغییرات آب و هوایی آمده است، از سال ۱۹۰۶ تا سال ۲۰۰۵ دمای متوسط کره زمین ۷۲ صدم سانتی‌گراد گرم‌تر شده است که بیشترین میزان افزایش دما به دهه‌های اخیر مربوط می‌شود.

در این گزارش، هم چنین با اشاره به این که ۹۹ درصد کسانی که هم‌اکنون قربانی پیامدهای گرم شدن تدریجی هوای کره زمین می‌شوند، در کشورهای در حال توسعه زندگی می‌کنند، آمده است، این کشورهای کم‌تر از یک درصد گازهای گلخانه‌ای را تولید می‌کنند.

افزایش فقر و گرسنگی در جهان از دیگر پیامدهای گرم شدن تدریجی کره زمین است که در این گزارش نیز به آن پرداخته شده و نسبت به عدم دستیابی به اهداف اجلاس موسوم به هزاره در زمینه کاهش میزان فقر در جهان تا سال ۲۰۱۵ هشدار داده شده است.

در گزارش مجمع جهانی امور انسان‌دوستانه از کشورهای خاورمیانه و آسیای مرکزی، کشورهای آفریقای و همین‌طور کشورهای آمریکای لاتین و آسیای جنوب شرقی و نیز بخش‌هایی از ایالات متحده به عنوان مناطقی نام برده شده است که بیشتر از بقیه نقاط جهان تحت تأثیر پیامدهای انسانی گرم شدن تدریجی هوای کره زمین فرار می‌گیرند.

اجلاس جهانی تغییرات آب و هوایی در کپنهاگ

با وجود این که سران دولت‌های شرکت‌کننده در اجلاس کپنهاگ، به نوعی همکاری برای ضرورت کاهش آلاینده‌های محیط زیست دست یافتند اما هیچ گونه تعهد و ضمانتی را برای اجرای آن مطرح نکردند.

نشست دو هفته‌ای سران و نمایندگان ۱۲۸ کشور شرکت‌کننده در اجلاس جهانی تغییرات آب و هوایی در کپنهاگ پایتخت دانمارک، شبیه ۲۸ آذر ماه ۱۳۸۸ برابر با ۱۹ دسامبر ۲۰۰۹، در حالی پایان یافت که با مخالفت کشورهای صنعتی، توافق مهمی برای کاهش گازهای گلخانه‌ای یعنی جدی‌ترین خطری که محیط زیست را تهدید می‌کند، حاصل نشد.

در فاصله سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۹ مطابق آمارهای منتشر شده توسط سازمان ملل و موسسه جهانی انرژی و هم چنین موسسه تخصصی بلاک اسمیت در آمریکا، میزان تولید گازهای گلخانه‌ای از ۲۰ میلیارد تن سالانه به ۳۰ میلیارد تن افزایش یافته است. این میزان، نشانه افزایش متوسط ۳۳ درصد در مدت ۹ سال است حال آن که در زمان مشابه، میزان رشد تولید گازهای گلخانه‌ای در ایران ۱۰۰ درصد افزایش نشان می‌دهد. ایران نیز در ردیف ۱۰ کشور آلوده کننده محیط زیست قرار دارد.

در طول اجلاس کپنهاگ، تظاهرات نیروهای چپ و مخالفان جهانی سازی، آنارشیست‌ها و طرفداران محیط زیست هم چنان ادامه داشت و تظاهرکنندگان علیه جهانی سازی و سیاست‌های ویرانگر سرمایه داری شعار می‌دادند هم چنین در این روز گروه‌ها و سازمان‌های سیاسی ایرانی نیز با برپایی تظاهرات در کپنهاگ، به حضور احمدی‌نژاد در این اجلاس اعتراض کردند و نیز خواستار توقف روند تخریب محیط زیست شدند.

سیگار در سال پنج میلیون نفر در جهان را می‌کشد

سازمان بهداشت جهانی اعلام کرد که سالانه بیش از پنج میلیون نفر در سراسر جهان بر اثر پیامدهای ناشی از استعمال دخانیات جان خود را از دست می‌دهد. شمار قربانیان سیگار در ایران به ۵۰ تا ۷۵ هزار نفر در سال می‌رسد.

به گزارش خبرگزاری رویترز، سازمان بهداشت جهانی به مناسبت روز سی و یکم ماه مه - دهم خرداد ماه که به عنوان «روز جهانی بدون دخانیات» انتخاب شده است، اعلام کرد، استعمال دخانیات از مهم‌ترین عوامل قابل پیشگیری مرگ و میر انسان‌ها در سراسر جهان است.

بر اساس آمارهای سازمان بهداشت جهانی هر سال بیش از پنج میلیون نفر در جهان به خاطر سیگار کشیدن جان خود را از دست می‌دهند. هم چنین علت بروز ۲۰ تا ۴۵ درصد از موارد ابتلا به سرطان کشیدن سیگار و مصرف سایر فرآورده‌های دخانی است. از این رو، مقام‌های سازمان بهداشت جهانی خواستار مبارزه موثرتر با استعمال دخانیات به ویژه در میان کودکان و نوجوانان شده‌اند. از جمله برنامه‌های آن‌ها برای بازداشتن جوانان به سیگار کشیدن می‌توان به پیشنهاد چاپ تصاویر هشدار دهنده روی بسته‌های سیگار اشاره کرد.

سازمان بهداشت جهانی، بر اساس شعار «یک عکس گویاتر از هزار کلمه است»، از چند سال پیش قصد دارد مبارزه تازه‌ای را با سیگار آغاز کند. چرا که مطالعات بین‌المللی نشان دهنده آن است که تصاویر واقعی از پیامدهای سیگار کشیدن به مراتب موثرتر از چاپ متن‌های هشدار دهنده روی بسته‌های سیگار است.

سازمان بهداشت جهانی، به کشورهای عضو توصیه کرده است، نباید اجازه دهند، از این پس سیگار و سایر محصولات دخانی بدون چاپ تصاویر هشدار دهنده روی بسته‌های آن‌ها روانه بازار شود.

گرسنگی در جهان یا روز جهانی غذا؟

در آستانه روز جهانی غذا سازمان خواروبار کشاورزی ملل متحد (فائو) و برنامه جهانی غذا در گزارش خود در مهر ماه ۱۳۸۸، اعلام کردند: «هم‌اکنون از ۶ میلیارد و ۶۵۰ میلیون نفر جمعیت جهان بیش از یک میلیارد تن از گرسنگی رنج می‌برند»

فائو و سازمان برنامه جهانی غذا، طی یک گزارش مشترک اعلام کردند: «بحران اقتصادی طی سال گذشته میلادی باعث افزایش ۹ درصدی شمار گرسنگان در جهان شده است.»

بسیاری از کشورها به دلیل بحران جهانی اقتصاد، با رکود بازار مالی و تجاری مواجه شده و شاهد سقوط سریع درآمد حاصل از صادرات، سرمایه‌گذاری‌های خارجی، کمک به توسعه و صندوق‌های ذخیره بودند. آوار بحران سرمایه داری را بر سر کارگران، مردم محروم و خانواده‌های آن‌ها ریختند.

در این گزارش آمده است: «۱۷ کشور آمریکای لاتین در سال ۲۰۰۷ میلادی ۱۸۴ میلیارد دلار درآمد مالی داشتند در حالی که در سال ۲۰۰۸ میلادی به علت بحران جهانی اقتصاد، این رقم تقریباً نصف و به ۸۹ میلیارد دلار رسید که پیش‌بینی می‌شود در سال جاری میلادی باز هم کاهش یافته و به ۴۴ میلیارد دلار برسد.»

کاهش کم سابقه درآمد به معنی کاهش مصرف غذا و در برخی کشورهای کم درآمد حتی به مفهوم کاهش واردات غذایی و سایر محصولات مهم نظیر دارو و تجهیزات پزشکی است.

بر اساس گزارش فائو و برنامه جهانی غذا بخش وسیعی از ساکنان قاره آسیا و اقیانوسیه دچار سوء تغذیه هستند به طوری که شمار گرسنگان این قاره به ۶۴۲ میلیون نفر رسیده است.

در این گزارش شمار گرسنگان کشورهای توسعه یافته ۱۵ میلیون نفر، آفریقای سیاه (مرکز و جنوب آفریقا) ۲۶۵ میلیون نفر، آمریکای لاتین و جزایر کارائیب ۵۳ میلیون نفر و خاورمیانه و شمال آفریقا نیز ۴۲ میلیون نفر اعلام شده است.

در همین حال بان کی مون، دبیرکل سازمان ملل متحد، در پیام خود برای این روز از «فقرا» به عنوان افرادی یاد می کند که در هر برهه اقتصادی، نخستین و بدترین صدمات به آن ها وارد می شود، به طوری که برآوردها نشان می دهد، بحران اقتصادی جهانی مسأله موجب از بین رفتن 50 میلیون شغل شده است. لذا انتظار می رود، در پایان سال 2009، تعداد 100 میلیون نفر دیگ به زیر خطر فقر سقوط کنند که تغییرات اقلیمی به این مشکل می افزاید.

ژوزف شیران، مدیر اجرایی برنامه جهانی غذا گفته امسال روز جهانی غذا در واقع «روز بی غذایی» برای یک نفر از هر 6 نفر در جهان می باشد. بیانیید در این روز بیاد آوریم که بیش از یک میلیارد گرسنه دسترسی به غذای مفوی ندارند. ما می توانیم این وضعیت را تغییر دهیم، چالش پیش روی ما تعبیر دوباره «روز بی غذایی» به «روز جهانی غذا» برای صدها میلیون انسانی باشد که امشب غذایی برای خوردن ندارند»

امسال، برنامه جهانی غذا قصد داشت به 108 میلیون نفر در 74 کشور جهان غذا برساند، اما به علت کسری بودجه شدید وادار گردید تا در برخی از کشورها سهمیه غذایی را کاهش داده و در برخی دیگر فعالیت خود را به حال تعلیق درآورد در حال حاضر، تنها 2/9 میلیارد دلار از بودجه 6/7 میلیارد دلاری سال 2009 این سازمان توسط کشورهای «اهداءکننده» تامین شده است.

اجلاس سران کشورهای عضو سازمان کشاورزی و خوارو بار جهانی FAO، روز دوشنبه 16 نوامبر 2009، در رم پایتخت ایتالیا گشایش یافت.

در این اجلاس، بان کی مون دبیرکل سازمان ملل متحد طی سخنانی، ضمن تاکید بر این اصل که مواد غذایی یک حق پایه برای بشریت محسوب می شود، گفت: «بحران خوار بار جهانی امروز باید زنگ خطری برای آینده باشد» وی گفت که تا سال 2050 جمعیت کره زمین به 9/1 میلیارد تن خواهد رسید. این افزایش کمی جمعیت در حالی به وقوع خواهد پیوست که هم اکنون بیش از 1 میلیارد تن در جهان از گرسنگی رنج می برند. وی برای برخورد با این چالش بزرگ، بر آورد کرد که تا سال 2050 تولیدات غذایی باید به میزان 70 درصد در جهان افزایش یابد

از سوی دیگر، خوزه مانوئل بارزو رییس کمیسیون اروپا، از رهبران سیاسی و مسئولین اقتصادی جهان درخواست کرد که در راه رسیدن و تامین امنیت غذایی و از بین بردن گرسنگی در جهان بیش تر تلاش نمایند. وی گفت که این ننگ بزرگی است که هم اکنون ناظر بر وجود مشکل گرسنگی با این ابعاد در جهان هستیم

در این اجلاس بیش از 60 تن از رهبران کشورهای جهان شرکت کرده بودند . شایان توجه است که در این اجلاس، رهبران کشورهای گروه 8، یعنی 8 کشور بزرگ ثروتمند و صنعتی جهان، به غیر از نخست وزیر ایتالیا سیلویو برلوسکونی غایب بودند.

شایان ذکر است که طبق گزارش، اتحادیه خوارو بار جهانی (فانو)، در حال حاضر بیش از ۹۶۲ میلیون نفر در جهان دچار سوء تغذیه هستند و احتمالاً در سال ۲۰۰۹ ۳۰۰۹ گگ میلیون نفر دیگر نیز به این جمعیت افزوده شده است . اما ارقام اعلام شده با واقعیت ها خوانایی ندارد . چرا که به دلایل ملاحظاتی سیاسی، همواره آمارها بسیار کم تر از رقم واقعی آن ها اعلام می شوند. گزارشات دیگر سازمان ملل که فانو بخشی از آن است به صراحت اعلام کرده است که حدود 3 میلیارد سکنه کره زمین درآمد روزانه ای کم تر از 2 دلار آمریکا دارند. سنوال این است که امروز کدام انسان در کدام نقطه کره زمین قادر است با 2 دلار کل هزینه روزانه خورد و خوراک و مسکن و پوشاک و ایاب و ذهاب و پزشکی و دارو و درمان و آموزش و دیگر نیا زهای ابتدایی خود را تامین کند؟

روز جهانی نفی خشونت علیه زنان

سال ۱۹۹۹ سازمان ملل متحد ۲۵ نوامبر را به عنوان روز جهانی نفی خشونت علیه زنان به رسمیت شناخت . در راستای همین تصمیم، یک سال بعد، شورای امنیت سازمان ملل سال ۲۰۰۰ قطعنامه ۱۳۲۵ را به تصویب رساند که ع نوان آن بود: «زنان، صلح و امنیت». محورهای اصلی این قطعنامه به پیشگیری مناقشات و خصومت ها در درون و در میان کشورهای، تامین مشارکت زنان در حیات سیاسی و اجتماعی و نیز ممانعت از اعمال خشونت علیه آن ها مربوط می شوند. این قطعنامه مبنایی است برای آن که خشونت های گوناگون علیه زنان بدون مجازات نمانند و عاملان آن ها به پای میز محاکمه کشیده شوند.

در 10 سال گذشته، روز ۲۵ نوامبر مناسبتی بوده از یک سو برای روشننگری و بسیج افکار عمومی و از سوی دیگر، برای تاکید بر لزوم تصویب و اجرای تدابیری که راه تحقق قطعنامه یادشده را بکشایند و دامنه و ضریب خشونت علیه زنان را بیش از پیش کاهش دهند . تظاهرات و راهپیمایی، ارائه و معرفی طرح ها و راهکارهای حقوقی و قانونی، برگزاری سمینارهای علمی و تخصصی و ... از جمله کارزارهایی در مورد بهبود وضعیت زنان در این روز بوده اند. این تلاش ها بسته به شرایط هر کشور، بر موضوعی خاص متمرکز بوده است.

سال 2009، در مقطع روز جهانی نفی خشونت علیه زنان، بحث بر سر تجاوز جنسی به زنان در جنگ بسیار بالا گرفت . در ۱۳ سال گذشته تنها در جمهوری کنگو دویست هزار زن مورد تجاوز جنسی قرار گرفته اند. حساسیت های فزاینده روی این مسأله باعث شد که سازمان ملل، خشونت جنسی علیه زنان در دوران جنگ را مصداق جنایت علیه بشریت اعلام کند سازمان های فعال در زمینه حقوق زنان وابسته به سازمان ملل از این پس فعالیت های گوناگونی را برای جلوگیری از تجاوز به زنان در مناطق جنگی و نیز کمک به زنان قربانی انجام می دهند. حمایت های دارویی، روانپزشکی، حقوقی و اقتصادی زنان قربانی، از جمله این کمک هاست.

این سازمان ها هم زمان علیه فرار از مجازات عاملان تجاوز جنسی نیز مبارزه می کنند. فعالان حقوق زنان معتقدند تعقیب و محاکمه عاملان تجاوز، مهم ترین راه پیشگیری از وقوع آن است.

در همین راستا بان کی مون، دبیرکل سازمان ملل پیشنهاد تشکیل کمیته ای را داده تا نقض حقوق بشر در کنگو، سودان و چاد را بررسی کند. این کمیته پیش از هر چیز باید به موارد خشونت جنسی بپردازد در ایران، با خیزش مردمی و اعتراضات فزاینده ماه های اخیر، پس از فاش شدن تجاوز جنسی در زندان ها، این مسأله در سطح گسترده ای مطرح شد. بخش فیلم هایی از قربانیان تجاوز جنسی در اینترنت، سازمان های مدافع حقوق بشر و زنان بیش از پیش فعال شدند. قبل از این نیز زندانیان سیاسی آزاد شده از زندان های حکومت اسلامی، که به خارج کشور آمده اند در سطح محدودی در کنفرانس ها و گفتگوها به مسأله تجاوز در زندان ها اشاره کرده بودند؛ اما اخیراً این مسأله در سطح وسیع تری در داخل و خارج کشور مطرح شده است . بنابراین، مسأله تجاوز به زنان و مردان زندانی، تنها محدود به دستگیرشدگان اعتراضات هفته ماه اخیر نمی باشد و همواره در سی سال حاکمیت جمهوری اسلامی، در زندان های این حکومت رایج بوده است.

خشونت علیه زنان در ایران، هر چند با فرهنگ مردسالار رایج در جامعه مرتبط است، اما قوانین و سیاست گذاری های ضدزن و تبعیض آمیز در تشدید خشونت علیه زنان نقش مهمی ایفا می کنند؛ به ویژه در قوانین مجازات اسلامی هم چون شلاق زدن، سنگسار و دستگیری های مربوط به روابط خارج از ازدواج، نحوه رفتار با زنان خشونت آمیزتر و غیرانسانی تر است. در دستگاه های دولتی و قضایی حکومت اسلامی، همواره به زن به عنوان موجودی فرودوست نگریسته می شود. قتل های سریالی زنان و قتل های ناموسی را نیز باید در روابط مردسالاری و قوانین اسلامی مورد بحث و بررسی قرار داد در هر صورت بنا به گفته سازمان ملل متحد، خشونت علیه زنان فراگیرترین نقض حقوق بشر در جهان است. خشونت علیه زنان در جریان یا پس از مناقشات مسلحانه در هر منطقه جنگی در سراسر جهان گزارش شده است. با این حال، حتا رایج تر، زنان توسط شریکان نزدیک خود هدف آزار و بدرفتاری جسمی و روانی قرار می گیرند.

در سطح جهانی، از هر سه زن یک نفر با ضرب و شتم روبرو است، و مجبور می شود به عمل جنسی تن در دهد، یا به طریقی دیگر با آزار از سوی شوهر یا شریکی در طول زندگی اش روبرو شود. در حقیقت، نیمی از تمام زنانی که به قتل می

رسند به دست شوهران یا شریکان زندگی فعلی یا گذشته خود کشته می شوند. بیش تر خشونت ها گزارش نمی شود. در بسیاری از کشورهای قوانین مقابله با خشونت علیه زنان ضعیف است یا قانونی وجود ندارد، اگر هم قانونی در کار باشد اجرا نمی شود. بنابراین در بسیاری از موارد، مرتکبین به مجازات نمی رسند.

3 میلیارد و 400 میلیون نفر زن در جهان زندگی می کنند که اغلب توانایی آنان و خلاقیت هایشان نادیده گرفته می شود. یکی از تبعیض های بسیار ظالمانه بر جامعه زنان شاعل، برقراری شیوه تفاوت دست مزد زنان با مردان در مشاغل مشابه می باشد.

در این زمینه در تحقیقی تحت عنوان «بررسی موانع و مشکلات موجود در اشتغال زنان در بخش های دولتی» چنین آمده است: تقریباً در سراسر جهان، زنان ساعات طولانی تری را با دستمزدهای کم تر در مقایسه با مردان در مشاغل مشابه کار می کنند. در کشورهای توسعه یافته، زنان دست کم در هفته بین 2 تا 10 ساعت بیش تر از مردان کار می کنند. زنان در ایتالیا 28 درصد، اتریش 12 درصد، فرانسه 11 درصد و ژاپن 7 درصد بیش تر از مردان کار می کنند. در ژاپن، در مشاغلی که پرداختی به آنان تعلق نمی گیرد سهم زنان 9 برابر سهم مردان است. آمار نشان می دهد که در آمریکا، طی یک دوره سی ساله، زنان همواره شصت سنت در برابر هر دلاری که مردان کسب کرده اند به دست آورده اند، هر چند این آمار اخیراً به حدود 75 سنت ترقی کرده است. در بررسی تجربی که از بعد عینی تبعیض میان زنان و مردان بر روی 1003 نفر از زنان و مردان شاعل در شهر تهران انجام گردید، میانگین دست مزد زنان در سازمان های دولتی 20606 تومان و مردان 25740 تومان است، که نسبت آن در صورتی که مردان را 100 در نظر بگیریم دست مزد زنان 80 خواهد بود. مروری بر آمارهای موجود در باره دست مزد زنان، گواهی است بر وجود موانع تبعیض های جنسیتی در سازمان ها و بنگاه های اقتصادی که بازنگری اساسی و عاجلی را درباره وضعیت اشتغال زنان و رفع موانع بر سر راه اشتغال آنان طلب می کند.

کنوانسیون حقوق کودک و استثمار کودکان

امروز مصادف است با بیستمین سالروز تصویب کنوانسیون حقوق کودک توسط مجمع عمومی سازمان ملل متحد امسال، از تصویب کنوانسیون حقوق کودک در مجمع عمومی سازمان ملل متحد بیست سال می گذرد، اما هنوز در جهان صد و پنجاه میلیون کودک پنج تا چهارده ساله به فعالیت اقتصادی مشغولند. هنوز صد و یک میلیون کودک در جهان از تحصیلات ابتدایی محرومند.

از سوی دیگر، سال هاست که دوازدهم زون برابر با 22 خرداد ماه، از سوی سازمان ملل به نام «روز جهانی بیکار با استثمار کودکان» نام گرفته است. این اقدام نمادین، تلاش سازمان های بین المللی و بشردوستانه در حمایت از کودکانی است که قربانی مناسبات تبعیض آمیز سرمایه داری قرار دارند.

اما واقعیت ها نشان می دهند که تمامی تلاش های انسان دوستانه تاکنونی نهادهای بین المللی از جمله سازمان ملل که به ویژه در انحصار دولت های قدرتمند جهانی قرار دارد برای زدودن رفتارهای غیرانسانی از جمله با کودکان کار، ره به جایی نبرده است. آمارهای جهانی، هم چنان از شیوع این پدیده به ویژه در کشورهای فقیر، بحران زده و در حال توسعه را نشان می دهند. هر چند که این آمارها نیز از صافی سانسور د ولت ها می گذرد چندان قابل اتکاء نیستند. چنان که بررسی های آماری نشان می دهد: «در حال حاضر در جهان 253 میلیون کودک مشغول فعالیت اقتصادی هستند. از 246 میلیون کودک کارگر، 175 میلیون کودک در اشکال مختلف کار اجباری، خطرناک و استثمارگری به کار گماشته می شوند. از آن میان 8/4 میلیون کودک به بردگی گرفته می شوند و بررسی های دیگر نیز حاکی از وجود 135 میلیون کودک خیابانی در جهان است.» برای نمونه تنها در کشور هند، «براساس آمار رسمی 13 میلیون کارگر خردسال وجود دارد که برای کارهای سنگین و طاقت فرسا، ساعتی 14 سنت یعنی ماهانه حداکثر 10 یورو دست مزد دریافت می کنند.»

بهره کشی از کودکان در اشکال مختلف کار اجباری، بردگی مزدی، انواع کارهای سخت و زیان آور، کار خانگی بدون مزد، مشاغل سیاه و کاذب، وادار کردن به شرکت در جنگ ها، قاچاق کودکان، بهره کشی از کودکان در فحشاء، توربسم جنسی و پورنوگرافی و غیره، هم چنان در جریان است. این عوامل در شرایط کنونی در برخی از مناطق جهان که در آن ها فقر، بلاهای طبیعی، بی ثباتی اقتصادی، سیاسی و منافشات مسلحانه، بیش از همه کودکان بی پناه را در معرض بهره کشی قرار داده است. در این میان می توان به افغانستان و کشورهای فقیر و بحران زده آفریقای مرکزی اشاره کرد.

آمارهای مختلفی که گاه و بی گاه از سوی مسئولان و کارشناسان حکومت اسلامی، در رسانه ها اعلام می شود، بیانگر شیوع این پدیده در ایران است. بر اساس بررسی های کارشناسان بیش از 1/5 میلیون کودک در ایران مشغول به کار هستند و از طرف دیگر وجود 3/5 تا 4 میلیون کودک خارج از چرخه تحصیل قرار گرفته و ورود آن ها به مناسبات اقتصادی و استثمارگری فراهم گشته است. عوامل و شاخص های اقتصادی کلان هم چون فقر، بی کاری و تورم در گسترش کار کودکان و بهره کشی از آن ها موثر است.

ایدز

بر اساس مصوبه سازمان ملل متحد، روز اول دسامبر هر سال روز جهانی ایدز اعلام شده است. به همین مناسبت هر ساله در این سازمان و پایتخت های بیش تر کشورهای جهان کنفرانس های علمی و پزشکی برای بررسی آخرین تحولات گسترش و یا کنترل بیماری برگزار می گردد.

به گزارش منابع رسمی سازمان ملل، هم اکنون سی و سه میلیون و چهارصد هزار نفر در جهان حامل ویروس غیرفعال این بیماری هستند.

بنا بر گزارش ها انتقال ویروس، طی هشت سال گذشته هفده درصد کاهش نشان می دهد. شصت و هفت درصد حاملین ویروس در قاره آفریقا سکونت دارند.

عمده ترین معضل سازمان های بین المللی انتقال ویروس به کودکان از طریق مادران آلوده در آفریقا است که شمار آن ها به سیصد و هشتاد هزار کودک بالغ می گردد. نود درصد کودکان حامل ویروس در آفریقا به سر می برند با این که معضل ایدز در فرانسه از اولویت اضطراری برخوردار نیست، با این حال این کشور یکی از عمده ترین مراکز تحقیقاتی در این زمینه به شمار می رود و فرانسه هر ساله سیصد میلیون یورو برای هزینه در تلاش های جهانی برای مبارزه با گسترش بیماری به صندوق بین المللی سازمان ملل در این مورد می پردازد.

آنفلوآنزای خوک

سال ۲۰۰۹، با نام بیماری آنفلوآنزای خوک اجین شد. سازمان بهداشت جهانی در روز 11 ژوئن 2009، اعلام کرد که آنفلوآنزای ناشی از «A1N1» اکنون به مرحله اپیدمی گسترده رسیده است.

سازمان بهداشت جهانی، در رابطه با گسترش آنفلوآنزای خوک هشدار داده است. این تصمیم سازمان بهداشت جهانی، به دنبال جلسه کارشناسان سازمان بهداشت جهانی در مقر این سازمان در ژنو، سوئیس، در خصوص این که آیا دامنه ابتلای به آنفلوآنزای خوک به حدی رسیده است که اعلام وضعیت همه گیری جهانی را موجه جلوه دهد، گرفته شده است.

این جلسه در پی گزارش های مربوط به افزایش شمار مبتلایان به این بیماری و پیروسی در نقاط مختلف جهان برگزار شد. در زمان برگزاری این جلسه در تاریخ 11 ژوئن 2009 - 21 خرداد 1388، حدود بیست و هشت هزار مورد ابتلای به آنفلوآنزای خوک در هفتاد و چهار کشور و مرک یک صد و چهل و یک نفر از بیماران مورد تایید قرار گرفته بود.

در جلسه 11 ژوئن، در پی شیوع گسترده آنفلوآنزای خوکی در جهان و افزایش تلفات آمار آن، بنابر تصمیم اتخاذ شده در جلسه کارشناسان ویژه سازمان بهداشت جهانی در ژنو سوئیس، درجه هشدار و احتمال ابتلا به این بیماری از درجه 3 به درجه 4 ارتقا یافت. آنفلوآنزای خوکی از نوع H1N1 است که قبلاً هم وجود داشته و همه گیری جهانی آنفلوآنزا در سال های 1918 و 1919 نیز به علت شیوع همین نوع آنفلوآنزا بوده است. نوع جدید آنفلوآنزا که در سال 2009 در مکزیک و آمریکا کشف شد ترکیبی از ویروس های آنفلوآنزای خوکی، انسانی و خوک پرنده است.

سازمان بهداشت جهانی، در 27 نوامبر 2009 - 6 آذر 1388، اعلام کرد، تعداد تلفات ناشی از آنفلوآنزای خوکی طی هفته گذشته بیش از 1000 مورد افزایش یافته است. از هنگام شیوع اپیدمی آنفلوآنزای خوکی در آوریل گذشته تاکنون در مکزیک دست کم 7826 نفر در اثر ابتلا به ویروس «اچ 1 ان 1» جان خود را از دست داده اند.

در اروپا تعداد قربانیان این بیماری در طی هفته گذشته با 85 درصد افزایش از دست کم 350 به دست کم 650 مورد افزایش یافته است.

اما گفته می شود در اکثر موارد بیماران طی کم تر از یک هفته و بدون نیاز به معالجات پزشکی بهبود پیدا می کنند. بیش ترین افزایش تعداد قربانیان آنفلوآنزای خوکی در قاره آمریکا به ثبت رسیده که در آن، طی یک هفته 554 نفر دیگر جان دادند. به این ترتیب، رقم کل قربانیان در قاره آمریکا به 5360 مورد بالغ می شود. به گفته مسئولین سازمان بهداشت جهانی در نروژ و فرانسه، دو نفر در اثر ویروس جهش یافته «اچ 1 ان 1» جان داده اند. در چین، ژاپن، نروژ، اوکراین و آمریکا نیز موارد ابتلا به ویروس جهش یافته گزارش شده است.

کیچی فوکودا، مشاور ویژه اپیدمی آنفلوآنزای سازمان بهداشت جهانی گفته است هنوز روشن نیست که این جهش تغییری اساسی و مخرب تر در ویروس «اچ 1 ان 1» است یا خیر.

یک مقام وزارت بهداشت حکومت اسلامی ایران نیز 21 آبان 1388 - 12 نوامبر 2009، گفته است شمار کسانی که تاکنون در اثر ابتلا به آنفلوآنزای نوع «اچ 1 ان 1» و هم چنین موسوم به آنفلوآنزای خوکی در گذشته اند به 58 نفر رسیده است.

به گزارش منابع خبری ایران، محمد مهدی گویا، رییس مرکز مدیریت بیماری ها در وزارت بهداشت گفت: «تعداد کل فوت شدگان آنفلوآنزای A در کشور به 58 نفر رسید.»

در احوان نیز شیوع ویروس بیماری «اچ 1 ان 1» طی چند ماه گذشته باعث نگرانی های زیادی شده است. خیرگزاری مهر به نقل از علی سلیمانی، مدیر روابط عمومی اداره آموزش و پرورش شهرستان های استان تهران گزارش داده بود که 271 کلاس درس در مناطق مختلف این استان به دلیل شیوع این بیماری تعطیل شده است.

در این زمینه دکتر گویا، در سمینار آنفلوآنزای خوکی که در انستیتو پاستور ایران برگزار شد، با اشاره به ورود آنفلوآنزای خوکی به فاز 6 پاندمی افزود: طبق برآوردها طی دو سال، احتمالاً حدود 10 میلیون و 500 هزار نفر تا 24 میلیون در کشورمان به این نوع آنفلوآنزا مبتلا می شوند که از این تعداد 525 هزار تا یک میلیون و 225 هزار نفر نیاز به بستری دارند و برآورد می شود حدود 105 هزار تا 245 هزار نفر جان خود را از دست بدهند (شنبه 5 دی 1388 - 26 دسامبر 2009)

سوند، از جمله معدود کشورهایی بود که اعلام کرد واکسن آنفلوآنزای خوکی برای همگان به طور رایگان تزریق می شود و قرارداد کاملی را برای خرید واکسن آنفلوآنزای خوکی به میزان 18 میلیون واکسن با شرکت Glaxo Smith Kline منعقد کرده است.

این ویروس از انسان به انسان سرایت می کند و شیوه انتقال آن بسیار شبیه به آنفلوآنزای فصلی است. در دهه های اخیر، پرتلفات ترین مورد ابتلا به بیماری آنفلوآنزا، موسوم به آنفلوآنزای هنگ کنگی، در سال 1968 گزارش شده که در نتیجه آن، حدود یک میلیون نفر در جهان جان خود را از دست دادند.

سقوط هواپیما

اول ژوئن، يك فروند هواپیمای ایرباس متعلق به خطوط هوایی ایرفرانس که از ریودوژانیرو حرکت کرده و به سمت پاریس در حال حرکت بود، در اقیانوس اطلس سقوط کرد. در جریان این حادثه، 228 نفر کشته شدند.

طوفان تاپوان

طوفان مایاکوت، 7 آگوست، در سواحل تاپوان بیش از 600 کشته و بین 3 تا 4 میلیارد دلار خسارت مالی برجای گذاشت. این فاجعه بزرگ ترین بلای طبیعی در 50 سال اخیر این کشور محسوب می شد.

حبس چند ساله همسر و چهار فرزند جوان و نوجوان خود در خانه

یک مهاجر ایرانی در سوند، به اتهام حبس چند ساله همسر و چهار فرزند جوان و نوجوان خود در خانه، بازداشت شد. فرزندان این مرد، بین 16 تا 22 سال سن دارند و به مدرسه و دبیرستان نرفته اند. ماجرا زمانی آشکار شد که اوایل ماه ژوئن 2009، همسایه ها به پلیس شهر ايسالا خبر دادند که صدای مشاجره و تهدید از آپارتمان این خانواده به گوش می رسد. پلیس در مراجعه به این خانه، به راز محبوس بودن پنج نفر در آن پی برد. تحقیقات پلیس ايسالا روشن کرد که یک زن و چهار جوان 16 تا 22 ساله ایرانی، سال ها تحت تسلط و فشار همسر و پدر خود قرار داشته و تنها در صورت همراهی وی، امکان خروج از خانه را می یافتند.

بنا به گفته سخنگوی پلیس ايسالا، این خانواده در سال 85 به سوند آمده اند و هر شش نفر آن تابعیت سوئدی دارند. آن ها در طول این سال ها، چند بار نیز به ایران سفر کرده اند. یک بار همه خانواده در سال 2004 سوند را ترک گفته و تا سال جاری به آن باز نگشته بودند.

محاكمه يك نازی در 89 سالگی

محاكمه يك اوکراینی تبار که در زمان جنگ جهانی دوم در یکی از بازداشتگاه های آلمان نازی، جزء نگهبانان اردوگاه بوده است، به اتهام کشتار 27900 نفر روز 2009/11/30 در آلمان آغاز شد.

جان دیمیونوک، نگهبان سابق اردوگاه مرگ آلمان نازی در «زویب بور» واقع در لهستان، که اکنون 89 سال دارد، در حالی که دو نگهبان و دو پرستار او را همراهی می کردند با صندلی چرخدار وارد دادگاه شد. خانواده وی گفته اند که او بسیار بیمار است. اما پزشکان حضورش را در دادگاه بلامانع دانسته اند.

بیش از 30 شاکی که خانواده و نزدیکانشان را در اردوگاه های مرگ از دست داده اند در دادگاه حضور یافتند و دادگاه بر اثر ازدحام خانواده های قربانیان و هجوم خبرنگاران دیرتر شروع شد.

این دومین بار است که دیمیونوک مورد محاكمه قرار می گیرد. او در اولین محاكمه که در اسرائیل برگزار شد، به مرگ محکوم شده بود. دستگیری و محاكمه وی در اسرائیل، از آن جهت صورت گرفت که تصور می رفت، یک نگهبان سادیک نازی ملقب به «ایوان مخوف» را دستگیر کرده اند. اما در سال 1993، پس از پنج سال انتظار برای اجرای حکم اعدام، دادگاه عالی اسرائیل به علت یافتن مدارک جدیدی که در مورد شناخت هویت واقعی او تردید ایجاد می کرد، اقدام به آزادی وی نمود. و اما امروز او به اتهام کشتن 27900 یهودی و غیریهودی در اردوگاه مرگ سوبیبور در لهستان، مورد فضاوت قرار می گیرد.

گفته می شود اگر این دادگاه بروال آخرین دادگاهی که پس از 64 سال برای محاکمه جنایتکاران نازی انجام شد پیش برود، دیمیانوک بقیه روزهای زندگیش را در زندان خواهد گذراند و در غیر این صورت، با از دست دادن عنوان شهروندی آمریکائی خود به فردی بدون هویت تبدیل خواهد شد.

خاکسپاری دوباره ویکتورخارا در شیلی

ویکتور خارا، هنرمند معروف شیلیایی، یکی از اعضای حزب کمونیست شیلی نیز بود، علاوه بر خواندن اشعار فولکلور، کارگردان تئاتر هم بود. وی، یکی از حامیان دولت سالوادور آلنده بود که با کودتای پینوشته سرنگون شد بقایای جسد ویکتور خارا، پس از گذشت ۲۶ سال از زمان کشته شدنش از سوی نظامیان، دوباره به خاک سپرده شد هزاران نفر از مردم شیلی با شرکت در این مراسم که در سانتیاگو پایتخت این کشور برگزار شد، به خارا به عنوان یکی از مشهورترین قربانیان کودتای ۱۹۷۳ که زنیال پینوشته را در این کشور به قدرت رساند، ادای احترام کردند جسد خارا در ماه ژوئن برای به دست آوردن شرایط به قتل رسیدن وی، به حکم دادگاه و پس از نیش قبر، مورد آزمایش قرار گرفته بود. پس از معاینه جسد، مسلم شد که خارا با شلیک بیش از ۲۰ گلوله از پای درآمده است. علاوه بر مردم و هواداران خارا، مقام های رسمی، احزاب و سازمان های سیاسی، تشکل های کارگری، فعالان حقوق بشر و هنرمندان بسیاری نیز در این مراسم شرکت کرده بودند. خارا، یکی از هزاران قربانی است که در دوران حکومت نظامی زنیال پینوشته کشته شدند وی در استادیوم ملی سانتیاگو از سوی نظامیان، مورد شکنجه قرار گرفت. آن ها دستانش را شکستند و سوزاندند و از او خواستند که گیتار بنوازد. پس از این که خارا شروع به خواندن یک ترانه سوسیالیستی کرد، نظامیان وی را با شلیک بیش از ۲۰ گلوله به قتل رساندند. در دوران پینوشته (۱۹۷۳ تا ۱۹۹۰)، بیش از سه هزار تن به قتل رسیدند و یا ناپدید شدند

هرتا مولر، برنده جایزه ادبی نوبل سال 2009

هرتا مولر، نویسنده آلمانی، 56 ساله، برنده جایزه ادبی نوبل سال 2009 شد. خانم مولر، در سال 1953 در رومانی به دنیا آمد. مولر در یک خانواده آلمانی تبار در رومانی رشد یافت و مادرش پس از جنگ جهانی دوم توسط نیروهای نظامی شوروی به یک اردوگاه کار اجباری اعزام شد. خانم مولر به دلیل عدم همکاری با پلیس مخفی حکومت چائوشسکو در دهه 1970 شغل دولتی (معلمی) خود را از دست داد و سپس در سال 1987 به آلمان مهاجرت کرد. اولین مجموعه داستان کوتاه او که در سال 1982 به زبان آلمانی انتشار یافت در رومانی سانسور شد. هرتا مولر در سال 2005 کتاب «شاه تعظیم می کند و می کشد» را درباره اختناق موجود در رومانی منتشر کرد. این کتاب شامل نه مقاله انتقادی علیه حکومت چائوشسکو و تجربیات فردی وی است. این کتاب به بیست زبان دنیا ترجمه شده است.

خانم مولر در آلمان به تدریس در دانشگاه پرداخت و از سال 1997 عضو آکادمی زبان آلمان بوده است. کتاب «سرزمین گوجه های سبز» از دیگر آثار مولر، توسط غلامحسین میرزا صالح به فارسی برگردانده شده و توسط انتشارات مازیار در ایران منتشر شده است. پتر انگلوند، سخنگوی آکادمی نوبل هنگام اعلام خبر برنده جایزه نوبل ادبی 2009 گفت: «او کسی است که واژه ها را با دقت بسیار بر می گزیند.»

این عضو آکادمی نوبل ضمن این که در سخنان خود، هرتا مولر را یک نویسنده قدرتمند با سبکی عجیب اعلام کرد، پیشنهاد داد خبرنگاران حاضر در جمع، کتاب «امروز می خواهیم خودم را ملاقات کنم» را بخوانند و ادامه داد: «هرتا مولر با نثری شاعرانه و بی غرض، فضای بی خانمانی را به تصویر می کشد.» اندرس اولسن، سخنگوی هیئت داوران کمیته نوبل ادبیات در مراسم اهدای جایزه نوبل به ستایش از این نویسنده پرداخت و گفت: «شما شجاعت زیادی داشته اید و تحت فشارها و ترورهای سیاسی بی آن که سازش کنید مقاومت کرده اید.» این نماینده آکادمی سوگد در ادامه سخنان خود گفت که مولر جایزه نوبل را برای توصیف این مقاومت و درونمایه هنری آثارش دریافت می کند.

سال 2009، مولر دوازدهمین نویسنده زنی بود که از سال 1901 جایزه نوبل ادبیات را دریافت کرد. جوایز برندگان بخش های فیزیک، شیمی، پزشکی و اقتصاد نیز در استکهلم اهداء می شود شد و جایزه صلح در اسلو، پایتخت نروژ. مراسم اهدای این جایزه، هم زمان با سالروز درگذشت آلفرد نوبل در سالن کنسرت استکهلم، پایتخت سوئد برگزار شد. جایزه نوبل ادبیات شامل یک مدال طلا، یک دیپلم افتخار و مبلغی پول است که از نخستین سال اهدای این جایزه تاکنون بارها تغییر کرده است. ارزش نقدی این جایزه در حال حاضر یک میلیون کرون سوئدی است که معادل 970 هزار یورو می شود. هدف از اهدای این مبلغ به نویسنده این است که او بدون دغدغه تامین مخارج شخصی بتواند به نوشتن و تحقیق ادامه دهد. جایزه نوبل را کارل گوستاو، پادشاه سوئد به هرتا مولر اهداء کرد.

مرگ مایکل جکسون

مایکل جکسون، ستاره موسیقی پاپ آمریکا، در سن پنجاه سالگی درگذشت. جکسون، پنجشنبه ظهر ۲۵ ژوئن 2009 - 4 تیر 1388، در محل سکونت خود در لس آنجلس به دلیل ناراحتی قلبی در مرکز پزشکی دانشگاه کالیفرنیا درگذشت. درگذشت مایکل جکسون در حالی روی داد که وی کنسرت هایی در پیش داشت که تمام بلیت های آن ها پیشاپیش به فروش رفته بود.

مایکل، خواننده ای که نزدیک به نیم قرن بر دنیای موسیقی مدرن حکومت کرد، بزرگ ترین شمار فروش آلبوم را به خود اختصاص داد و در سراسر جهان به معروفیت دست یافت. او، هنرمندی تمام عیار بود که دنیای موسیقی را تحت تاثیر قرار داد و محبوبیت جهانی به دست آورد، قرار بود تابستان امسال دست کم 50 دوره کنسرت برگزار کند که ایست قلبی مهلتش نداد.

پرفروش ترین فیلم های سال

- جنگ روپات ها بر سر اداره جهان در فیلم ترانسفورمرز، رکورد فروش را در همان روز اول شکست و با فروش میلیاردی خود، به یکی از پرفروش ترین فیلم های جهان تبدیل شد.
- خماری (Hangover) با فروش 460 میلیون دلار، خبرچین (Informant) با فروش 35 میلیون دلار و جایی که چیزهای وحشی هستند با فروش 75 میلیون دلار.
- فیلم هری پاتر و شاهزاده دو رگه محصول برادران وارنر با فروش 930 میلیون دلار، در رتبه هشتم جدول پرفروش ترین فیلم های تاریخ سینما قرار گرفت.
- فیلم انیمیشن سه بعدی عصر یخ: طلوع دایناسور محصول فاکس قرن بیستم با فروش 890 میلیون دلار در رتبه سیزدهم جدول پرفروش ترین فیلم های دنیا ایستاد.
- فیلم 2012، ساخته رولند امریخ با بازی جان کوزاک، دنی گلوور و وودی هارلسن با فروش 713 میلیون دلار در رده سی و سوم جدول پرفروش های تاریخ سینما قرار گرفت.

- شب در موزه: نبرد اسمیت سونیان با فروش 415 میلیون دلار، پیشنهادان فضا با فروش 385 میلیون دلار، ریشه های ایکس من: وولورین با فروش 375 میلیون دلار محصول فاکس قرن بیستم، رستگاری نابودگر محصول برادران وارنر با فروش 370 میلیون دلار و تند و بی امان محصول کمپانی یونیورسال با فروش 360 میلیون دلار، از پرفروش ترین فیلم های سال 2009 بوده اند.

پایتخت های فرهنگی اروپا در سال 2010

در سال 2010، عنوان پایتخت فرهنگی اروپا به شهر در سه کشور مختلف تعلق گرفت: شهر اسن (Essen) در غرب آلمان، شهر دنام پچ (Pe'cs) در مجارستان و شهر پر جنب و جوش استانبول در میان اروپا و آسیا. استانبول به مثابه نماینده کشورهای که هنوز در اتحادیه اروپا پذیرفته نشده اند در کنار شهر کیف در اوکراین نامزد دریافت این تیتراژند همراه با گسترش اتحادیه اروپا، تصمیم گرفته شد که بین سال های 2007 تا 2019 میلادی سالیانه دو شهر به عنوان پایتخت فرهنگی اروپا انتخاب شوند.

در سال 1985، اتحادیه اروپا در اجلاسی انتخاب سالیانه شهر فرهنگی اروپا را به تصویب رساند. این تصمیم بر مبنای پیشنهاد ملینا مرکوری (Melina Mercouri)، هنرپیشه و خواننده برجسته و وزیر فرهنگ یونان در آن دوران، گرفته شد. هدف اتحادیه اروپا در برداشت این قدم آشنائی فرهنگی و ایجاد همبستگی در میان کشورهای اروپائی بود. در سال 1999، آن به عنوان اولین «شهر فرهنگی» اروپا انتخاب شد. پس از گذشت پنج سال، لقب «شهر فرهنگی» به «پایتخت فرهنگی اروپا» تبدیل شد. در کنار متروپل های اروپا هم چون پاریس، برلین و آمستردام و شهرهای قدیمی چون فلورانس، آوینیون (Avignon) و بروکه (Brügge)، شهرهای کم تر شناخته شده ای نیز موفق به دریافت این عنوان شدند.

سریع ترین قطار دنیا

چین، سریع ترین قطار جهان را با سرعت 350 کیلومتر در ساعت به کار انداخت. به گزارش خبرگزاری فرانسه، رییس بخش حمل و نقل وزارت راه آهن چین گفت: این قطار با سرعت 349 کیلومتر و 200 متر در ساعت سریع ترین قطار در جهان است و فاصله یک هزار و 69 کیلومتری شهر گوانگجو و ووهان را در 3 ساعت طی می کند که هفت ساعت و نیم کم تر از قطارهای سابق است. ساخت شبکه قطارهای سریع السیر در سال 2005 آغاز شده بود.

تجارت با بازی فوتبال

در سالی که گذشت، فوتبال ملی و باشگاهی جهان، علاوه بر حوادث و شگفتی های فراوانی را در زمین و بیرون از زمین فوتبال، بیش از پیش به یک تجارت تبدیل شده است. منچستر یونایتد انگلستان، پیشنهاد 80 میلیون پوندی رئال مادرید برای انتقال کریستیانو رونالدو بهترین بازیکن سال 2008 جهان را پذیرفت، حدنصاب تازه ای برای نقل و انتقالات فوتبال دنیا به جا گذاشت. این جابه جایی 94 میلیون یورویی، رکورد قبلی که متعلق به زین الدین زیدان از یوونتوس به رئال بود را پس از هشت سال، شکست.

رقم قرارداد چنان سرسام آور بود که ال موندو نوشت، با این پول می توان 57 برابر وزن رونالدو، طلا خرید یا به عنوان توریست، سه بار دست به سفری فضایی زد. سال 2009، از جمله سرمایه داران کشورهای عربی، برای سرمایه گذاری در فوتبال، سرمایه های کلانی اختصاص دادند. شیخ منصور مالک کامل منچستر سیتی شده است. او از زمانی که این تیم را خریده، بیش تر از یک میلیارد پوند خرج کرده است. 200 میلیون پوند هزینه خرید باشگاه، 800 میلیون پوند خرج خرید و دست مزد بازیکنان و 10 میلیون پوند هم هزینه بهبود کمپ تمرینی.

شیخ منصور، ادعا کرده است، «از هر کسی در فوتبال خوشم بیاید؛ می خرم» از جمله تمایل برای خرید لیونل مسی، آرسن ونکر و حتا کل باشگاه جلیسی. او، امانوئل آده بایور توکوی را با تمام متقاضیانی که داشت، خریداری کرد

اکنون سال 2009 به آخر رسیده است و تحلیل های واقعی و آمارها نشان می دهند که بحران سرمایه داری هم چنان ادامه دارد و از جامعه بشری قربانی می گیرد

بنابر برآورد صندوق بین المللی پول، حدودا هفت سال طول می کشد تا اثرات بحران اقتصادی اخیر رنگ بازند و رونق در همه عرصه ها محسوس باشد، البته طبعاً به شرطی که اتفاق ناگوار دیگری نیفتد

مهم ترین معضلات و مشکلات جوامع انسانی که همانا فقدان تمایل به حرمت انسان و تامین آزادی های فردی و اجتماعی و همه نیازهای اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی است که توسط سرمایه داری جهانی و دولت هایشان همواره نادیده گرفته می شوند. حتا در برخی کشورها هم چون ایران نیز دولت با اتکا به نی روی پلیسی می کوشد هرگونه صدای آزادی خواهی و بر حق را در نقطه خفه نماید. در حالی که بدون گسترش و تحولات حقوق و آزادی های فردی و اجتماعی و برقراری برابری از جمله در عرصه اقتصادی، هر نوع پیشرفت اقتصادی در نهایت محکوم به شکست است

اقتصاد و روابط و مناسبات سیستم سرمایه داری جهانی، عموماً در خدمت نیازها و حل مسائل و معضلات سیستم سرمایه داری و دولت های آنان است و آن ها تمایل جدی به رفع تبعیض و نابرابری، ستم و استثمار خود ندارند. بدین ترتیب، مسیر تغییرات عمیق و استراتژیک به سوی برابری و عدالت اجتماعی در همه زمینه ه ای اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی، نه از کانال اقتصاد و مناسبات و سیاست های لیبرالی سرمایه داری و «دلسوزی» نهادها و دولت های سرمایه داری، بلکه از طریق مبارزه متشکل و متحد و آگاهانه طبقه کارگر جهانی و همه نیروهای آزادی خواه و انسان دوست می گذرد که مستقیماً بر علیه کلیه ستم و استثمار سرمایه داری و دولت ها مبارزه می کنند.

بی شک سال 2010، سالی پر خطر برای برای حکومت اسلامی است. زیرا اکثریت مردم این کشور، در شش ماه گذشته، به ویژه در روزهای پایانی 2009، شعارهای خود را بر علیه خامنه ای و نیروهای سرکوبگر متمرکز کرده اند. تعدادی از مردم در اثر تیراندازی نیروهای ضدشورش، بسیجی، سپاه و انتظامی جان خود را از دست داده اند و بیمارستان ها مملو از زخمی هاست، اما در برخی خیابان های تهران، مردم و در پیشاپیش همه جوانان دختر و پسر نیروهای سرکوبگر را فراری داده اند. تظاهرات فرابنده میلیونی که شهرهای ایران را فراگرفته، حکومت اسلامی را در بدترین و بی سابقه ترین بحران سیاسی و اقتصادی فرو برده است. فشار بر روی همه مزدبگیران و مردم محروم غیرقابل تحمل شده است. بیش از نیمی از واحدهای تولیدی کشور تعطیل و ورشکسته شده اند و 87 درصد بی کاران کشور را جوانان بین 16 تا 20 سال تشکیل می دهند. بی کاری و فقر جوانان و هم چنین فشارها و سرکوب های سیاسی و اجتماعی به نفرت و بی زاری هر چه بیش تر آن ها از حکومت اسلامی منجر شده است. باین ترتیب، می توان گفت که سال 2010، سال سرنوشت سازی برای جامعه ایران باشد.

بی شک تغییر حکومت اسلامی در ایران، به تغییر بنیادی در منطقه و جهان منجر خواهد شد. چنین تغییری نه تنها به نفع اکثریت مردم ایران، بلکه به نفع مردم منطقه و جهان نیز هست. از این رو، طبیعی است که نیروهای آزاده جهان، در دفاع از حرمت انسان و آزادی داییش، به همبستگی همه جانبه با مبارزات آزادی خواهانه مردم ایران برخیزند

هم اکنون که آخرین دقایق سال 2009 را طی می کنیم، آرزو و امید را بر آن می نهیم که سال 2010، با خود زیبایی، آزادی، برابری، رفاه و شکوفایی به ارمغان بیاورد. شاد و پیروز باشید!